

Vlaams
Parlement

stuk **1582** (2011-2012) – Nr. 6
ingediend op 18 juni 2012 (2011-2012)

Ontwerp van decreet

houdende het stimuleren en subsidiëren
van een lokaal sportbeleid

Verslag

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door mevrouw Els Kindt

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Philippe De Coene.

Vaste leden:

de heer Paul Delva, mevrouw Els Kindt, de heren Johan Verstreken, Veli Yüksel;
de heren Johan Deckmyn, Chris Janssens, Wim Wienen;
de heren Jean-Jacques De Gucht, Herman Schueremans;
de heren Philippe De Coene, Chokri Mahassine;
de heer Lieven Dehandschutter, mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck;
de heer Jurgen Verstrepen;
de heer Bart Caron.

Plaatsvervangers:

de heer Ludwig Caluwé, de dames Vera Jans, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers;
de heren Frank Creyelman, Jan Penris, Wim Van Dijck;
de heren Peter Gysbrechts, Bart Tommelein;
mevrouw Yamila Idrissi, de heer Jan Roegiers;
de heren Wilfried Vandaele, Kris Van Dijck;
mevrouw Ulla Werbrouck;
de heer Luckas Van Der Taelen.

Stukken in het dossier:

- 1582 (2011-2012) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Advies parlementaire commissie
– Nr. 3 en 4: Amendementen
– Nr. 5: Verslag over hoorzitting

INHOUD

I.	Toelichting van het ontwerp van decreet door de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport	4
II.	Algemene bespreking	7
	1. Standpunt van de heer Johan Deckmyn	7
	2. Standpunt van mevrouw Els Kindt.....	8
	3. Standpunt van de heer Bart Caron	9
	4. Standpunt van mevrouw Ulla Werbrouck.....	11
	5. Standpunt van de heer Kris Van Dijck	15
	6. Standpunt van de heer Steve D’Hulster	16
	7. Standpunt van de heer Peter Gysbrechts	16
	8. Antwoord van de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport en bijkomende opmerkingen van de commissieleden	17
III.	Artikelsgewijze bespreking en stemming	20
IV.	Eindstemming	24
	Gebruikte afkortingen	25
	Bijlage: Vergelijkende tabel van drie ontwerpen van decreet Lokaal Beleid	27
	Tekst aangenomen door de commissie	40

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media behandelde op 24 en 30 mei en 14 juni 2012 het ontwerp van decreet houdende het stimuleren en subsidiëren van een lokaal sportbeleid.

Op 22 mei 2012 werd voorliggend ontwerp van decreet in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media toegelicht door de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport.

Over de conformiteit van de bepalingen van voorliggend ontwerp van decreet met het Planlastendecreet (*Parl. St. Vl. Parl. 2010-11, nr. 1102/1*) werd op 22 mei 2012 advies uitgebracht door de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme (*Parl. St. Vl. Parl. 2011-12, nr. 1582/2*).

Op 30 mei 2012 vond een hoorzitting plaats, waarbij onder meer over voorliggend ontwerp van decreet advies werd uitgebracht (*Parl. St. Vl. Parl. 2011-12, nr. 1582/5*).

Op 14 juni 2012 werd het ontwerp van decreet besproken en werd erover gestemd.

I. TOELICHTING VAN HET ONTWERP VAN DECREET DOOR DE HEER PHILIPPE MUYTERS, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN, BEGROTING, WERK, RUIMTELIJKE ORDENING EN SPORT

Minister *Philippe Muylers* beseft dat het decreet Sport Voor Allen pas sinds 9 maart 2007 van kracht is. Toch wordt het nu al grondig aangepast. Daarvoor zijn er vier redenen. In het Vlaamse regeerakkoord van 15 juni 2009 werd duidelijk afgesproken om door te gaan met de administratieve vereenvoudiging. De beleidsnota Sport voor deze regeerperiode benadrukte de noodzaak van efficiëntie en effectiviteit. Het witboek Interne Staatshervorming van 8 april 2011 bakende de bevoegdheden van de provincies af. Ten slotte moet het decreet ook conform zijn met het kaderdecreet Planlastenvermindering van 15 juli 2011. Daarom is het de bedoeling om een nieuw en sterk vereenvoudigd decreet Sport Voor Allen te realiseren.

Het Planlastendecreet wil niet alleen een planlastenvermindering realiseren, maar ook een grotere autonomie en een duidelijker regierol voor de gemeenten. Er zijn hierbij vier voorwaarden. Ten eerste dient men rekening te houden met de beleids- en beheerscyclus voor meerjarenplanning en rapportering. Ten tweede men mag niet sturen op input, zoals bijvoorbeeld op middelen, maar op output, dus op activiteiten en prestaties, en op effecten op ‘outcome’. Er is de mogelijkheid van cofinanciering en tot slot, de betrokkenheid van de lokale participatie- en adviesraden moet verzekerd zijn.

Met dit ontwerp van decreet wil de Vlaamse overheid alle gemeenten stimuleren en ondersteunen, en zo een verschil maken op het vlak van participatie aan duurzame sportbeoefening en kwaliteit. Het is de bedoeling dat de gemeenten een regierol spelen, dat het beweeg- en sportbeleid wordt verbreed, dat er een professionalisering plaatsvindt in de sport, dat er een dynamisch en innovatief beleid kan worden gevoerd, dat het beleid efficiënt en effectief is, dat de planlast vermindert voor alle betrokkenen, dat er een breed sportdraagvlak wordt gerealiseerd en dat de sectorale middenstroom behouden blijft.

Het ontwerp van decreet SVA bevat een aantal technische aanpassingen, onder meer de afschaffing van het verplichte sportbeleidsplan en van de verplichte sportgekwalficeerde ambtenaar. Dit laatste houdt een risico in, maar wellicht zullen de gemeenten nu zelf bewust kiezen voor het behoud van de sportgekwalficeerde ambtenaar. Ook de planings- en rapporteringsvoorwaarden werden aangepast.

Er zijn ook inhoudelijke aanpassingen. In overeenstemming met de filosofie van het Planlastendecreet richt men zich op de output. De sportgekwalficeerde ambtenaar als

subsidievoorwaarde is een vorm van input. De sterke punten in het decreet SVA kunnen worden voortgezet: de kwalitatieve ondersteuning van de sportverenigingen, de kwaliteitsimpuls voor de jeugd en de aandacht voor bepaalde doelgroepen. Er is ruimte voor de uitbouw van een dynamisch en innovatief lokaal sportbeleid via vier beleidsprioriteiten. De transversale samenwerking binnen en buiten de sport wordt versterkt en de bevoegdheden van de provincies worden duidelijk afgebakend.

De begunstigden van dit beleid zijn de gemeenten, de VGC, de provincies, de organisatie voor de begeleiding van de sportbesturen en de organisatie voor de coördinatie en de begeleiding van de pool van professionele begeleiders in de sport. Op dit ogenblik hebben 285 gemeenten ingetekend op het SVA-beleid. De minister hoopt dat de vermindering van de planlast ertoe zal leiden dat ook de resterende gemeenten zich hierbij zullen aansluiten. Voor de VGC zou dit decreet pas ingaan op 1 januari 2016. In de tussentijd zullen er overgangsbepalingen van kracht zijn. Normalerweise valt de VGC trouwens buiten de verplichtingen van het Planlastendecreet. De begeleiding van de sportbesturen is vandaag het werk van het Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid. De Raad van State is echter van oordeel dat die organisatie moet worden omschreven en niet benoemd. Anders zouden wijzigingen meteen een nieuw decreet vergen. Datzelfde geldt ook voor het Vlabus, de organisatie voor de coördinatie en de begeleiding van de pool van professionele begeleiders in de sport.

Er zijn vier beleidsprioriteiten geformuleerd voor de gemeenten en voor de VGC. De kwalitatieve uitbouw van de sportverenigingen moet worden ondersteund via een doelgericht subsidiebeleid. Sportverenigingen moeten worden gestimuleerd tot professionalisering en eventueel tot onderlinge samenwerking, met een bijzonder accent op kwaliteitsvolle jeugdsportbegeleiding. Via een anders georganiseerd laagdrempelig beweeg- en sportaanbod moet er een activeringsbeleid worden gevoerd met het oog op een levenslange sportparticipatie. Ten slotte moet er een beweeg- en sportbeleid worden gevoerd dat aandacht besteedt aan transversale samenwerking, zodat kansengroepen gelijke kansen krijgen om actief te participeren in sport. De Vlaamse overheid vraagt niet aan de gemeenten dat ze zou investeren in infrastructuur. Dergelijke investeringen zijn uiteraard heel belangrijk, maar het zijn de gemeenten die zelf en in onderling overleg moeten nagaan welke infrastructuur er nodig is, lokaal of bovenlokaal. De Vlaamse overheid zal naast dit decreet, waar gewenst en mogelijk is, ondersteuning bieden voor infrastructuurprojecten – bovenlokaal en lokaal zoals de Finse piste of voor renovatie van sportvloeren.

De eerste beleidsprioriteit is het ondersteunen van de kwalitatieve uitbouw van de sportverenigingen met een goed subsidiebeleid. Deze doelstelling is ook al opgenomen in het huidige SVA-decreet. Het is de bedoeling dat de sportverenigingen sporten aanbieden die voorkomen op de sporttakkenlijst of die worden aangeboden door de erkende Vlaamse sportfederaties of door de erkende Vlaamse organisaties voor sportieve vrijetijdsbesteding. Het gaat hier om directe financiële ondersteuning. Dat hoeft echter niet beschouwd te worden als input: voor de gemeenten is dat een output. De gemeenten moeten zelf bepalen wat de kwaliteitseisen zijn, in functie van de lokale context.

Een tweede beleidsprioriteit is het stimuleren van de sportverenigingen tot professionalisering, met een bijzonder accent op kwaliteitsvolle jeugdsportbegeleiding. Dit accent was al opgenomen in het huidige SVA-decreet via het impulsbeleid. Vrijwilligerswerk blijft belangrijk voor de sportclubs, maar om sterke en goed functionerende sportclubs te realiseren, moet men inzetten op de professionalisering. Die professionalisering kan gaan van het verhogen van het aantal gekwalificeerde jeugdsportbegeleiders tot het inzetten van professionele krachten zoals een jeugdsportcoördinator, een fysieke trainer of administratieve ondersteuning. In grote steden wordt dat vandaag al met succes toegepast. Het SVA-decreet moet proberen om dat ook waar te maken voor kleinere gemeenten. Een ander accent is het promoten van onderlinge samenwerking tussen sportclubs. Bijvoorbeeld fusies van sportclubs kunnen ondersteund worden via deze beleidsprioriteit.

De derde beleidsprioriteit is het voeren van een activeringsbeleid met het oog op een levenslange sportparticipatie. Ook sportverenigingen kunnen die doelstelling opnemen. De minister stelt vast dat veel mensen ook sport beoefenen buiten clubverband. Gemeenten zijn dan ideale sportaanbieders in functie van een laagdrempelig beweeg- en sportaanbod. Zij kunnen vanuit hun regierol zorgen voor een gedifferentieerd aanbod, bijvoorbeeld via bredeschoolinitiatieven, sportkampen, start-to-initiatieven enzovoort.

De vierde en laatste beleidsprioriteit is het bevorderen van de transversale samenwerking. Zeker in het bereiken van kansengroepen is transversale samenwerking voor kleinere gemeenten een belangrijke mogelijkheid. De subsidies van deze beleidsprioriteit kunnen divers besteed worden. Zo kan bijvoorbeeld voorzien worden in een gehandicaptenlift in een zwembad of kan men samen met het OCMW een initiatiereeks fysieke fitheid organiseren voor moeders uit kansengroepen. Voor de VGC wordt er voor die vierde beleidsprioriteit een extra accent gelegd op de personen met een handicap.

De gemeenten die zich willen inzetten voor het realiseren van die vier beleidsprioriteiten krijgen van de Vlaamse overheid 2,4 euro per inwoner. In overleg tussen de Vlaamse overheid en de gemeente zal worden afgesproken hoe die subsidie zal gebruikt worden voor het realiseren van die vier doelstellingen. De gemeenten moeten instaan voor een eigen bijdrage van 0,72 euro. Dat is dertig percent. Hoe ze die eigen middelen inzetten, kunnen ze zelf bepalen. Voor de VGC is er een Vlaamse subsidie van 750.000 euro uitgetrokken. Ook daar is er een vrij te besteden eigen bijdrage van dertig percent, dus van 225.000 euro.

De provincies hebben nog zes mogelijke bevoegdheden. De eerste bevoegdheid is het stimuleren van de sportbeoefening bij personen met een handicap. Dat is ook een Vlaamse beleidsprioriteit. De Vlaamse overheid is bereid om daarvoor 0,06 euro per inwoner te geven aan de provincie. Daarnaast zijn er nog vijf andere mogelijke provinciale bevoegdheden waarvoor evenwel geen subsidie wordt uitgetrokken. Op vraag van de gemeente kunnen ze de regionale werking in de sportsector ondersteunen of organiseren. Ze kunnen bovenlokale sportevenementen organiseren of ondersteunen en bovenlokale sportinfrastructuur bouwen of subsidiëren, ze kunnen de relatie tussen natuur, sport en recreatie en ruimtelijke ordening coördineren en ze kunnen enkele unieke bovenlokale instellingen beheren, zoals een huis van de sport of een wielerschool. Dit laatste doen ze nu al. Uiteraard is het de bedoeling dat er hierover afstemming gebeurt via een bestuursakkoord.

Er wordt nog voorzien in een flankerend kader. De sportraad wordt behouden, omwille van het belang van de betrokkenheid van de sportsector. De sportraad kan een onafhankelijk advies uitbrengen over de meerjarenplanning van de gemeente. De samenstelling van deze sportraad dient in overeenstemming te zijn met het Gemeentedecreet.

De opvolging en ondersteuning van de organisatie voor begeleiding van sportbesturen is vandaag een opdracht voor het ISB. Daarvoor wordt 150.000 euro uitgetrokken. Voor de coördinatie en begeleiding van een pool van professionele begeleiders in de sport werd 280.000 euro uitgetrokken. Dat is nu een taak van Vlabus. Ook het Bloso kan een ondersteunende rol te spelen. De Raad van State heeft gezegd dat de rol van Bloso uitdrukkelijk moet omschreven worden in het ontwerp van decreet, omdat het gaat om een intern zelfstandig agentschap met rechtspersoonlijkheid.

Ten opzichte van de gemeenten en de provincies worden de volgende instrumenten gehanteerd: de meerjarenplanning, namelijk de strategische nota en het beleidsrapport, de jaarrekening en het monitoren van een aantal indicatoren.

Artikel 3 impliceert dat de Vlaamse overheid en Bloso beleidsmatige informatie kunnen opvragen bij de gemeenten als dat nodig is. VVSG had hierover een opmerking gemaakt. De subsidie zal niet afhangen van het geven van deze informatie. Het gaat over de moge-

lijkheid om bijkomende informatie in het kader van de monitoring van het lokale sportbeleid.

Bij de wijziging van het decreet SVA is men niet over een nacht ijs gegaan. Het huidige decreet vormde een goede basis. De noodzakelijke aanpassingen werden op verschillende niveaus afgetoetst. Er was een stuurgroep met ISB, Bloso en het kabinet. Er was een klankbordgroep met een ruime vertegenwoordiging van sportactoren. Ook de SARC werd daarbij betrokken, VVP, VVSG, VGC en Vlabus. Er werden ook infosessies gehouden voor schepenen en sportfunctionarissen.

II. ALGEMENE BESPREKING

1. Standpunt van de heer Johan Deckmyn

De heer *Johan Deckmyn* noemt het voorliggende ontwerp van decreet de basis voor het sportbeleid in Vlaanderen. In de memorie van toelichting wordt naar de interne staats-hervorming en het Provinciedecreet verwezen. Daarin staat onder meer: “Daarnaast heeft het proces inzake interne staats-hervorming (witboek) een bijkomende impact op de regelgeving inzake de provincies. Dit zal resulteren in de aanpassing en afbakening van de inhoudelijke opdrachten.”. Verder kan men lezen: “In het kader van de interne staats-hervorming (witboek) worden de bevoegdheden die Vlaanderen inzake sport aan de provincies toekent en die nader worden uitgewerkt in het bestuursakkoord met de Vlaamse overheid opgenomen in het decreet.”. De spreker had hieromtrent de visie van de minister willen vernemen.

Bij de bespreking van het groen- en witboek Interne Staats-hervorming en van het Provinciedecreet werd gesteld dat de rol van de provincies hoofdzakelijk beperkt zou blijven tot grondgebonden materies. Persoonsgebonden aangelegenheden zouden voortaan niet meer aan de provincies worden toegewezen. Spreker had van een N-VA-minister meer moed verwacht. Zij staan toch voor de afschaffing van het provinciale niveau. Dit geldt blijkbaar niet voor deze materie.

Men ziet in voorliggend ontwerp van decreet de provincie optreden bij het invullen van één van de zes aan hen toegewezen aangelegenheden inzake sport. Artikel 17 bepaalt dat de Vlaamse beleidsprioriteit Sport voor Allen voor de provincies het stimuleren inhoudt van personen met een handicap tot sportbeoefening, via een laagdrempelig beweeg- en sportaanbod.

Vlaams Belang, dat als partij het provinciaal niveau wil afschaffen, zal dan ook een aantal principiële amendementen indienen om het provinciale niveau uit het ontwerp van decreet te schrappen. Men mag daar niet uit afleiden dat de opdrachten in verband met de G-sport moeten worden verwaarloosd. Het is begrijpelijk dat men discussieert over welk niveau dit beleid moet voeren. Gelet echter op zijn visie op het provinciale niveau, kan de heer Deckmyn zich in voorliggende keuze niet vinden.

VVSG was tijdens de hoorzittingen vrij kritisch over de planlasten. Zowel VVSG als de heer Caron spraken de vrees uit dat het niet zeker is dat er inzake planlastenvermindering stappen vooruit worden gezet. Er wordt gevreesd dat naast de gekende beleidsdoelstellingen er via de uitvoeringsbesluiten nog extra beleidsdoelstellingen zullen bijkomen. Volgens VVSG is het opnemen in het decreet van Vlaamse beleidsprioriteiten in strijd met het Planlastendecreet. VVSG had het over een democratisch deficit en pleitte voor het minder opleggen van regels.

Artikel 5 van het ontwerp van decreet handelt over de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen voor de gemeenten. Het eerste lid, 1°, bepaalt: “het ondersteunen van de kwalitatieve uitbouw van de sportverenigingen via een doelgericht subsidiebeleid”. Hierop kwam kritiek tijdens de hoorzitting van 30 mei 2012. VVSG wees erop dat gemeenten subsidiemoe zijn. Dit betekent dat zij niet enkel subsidiegestuurd willen werken. Het is

jammer dat er in artikel 5, eerste lid, 1°, enkel sprake is van het uitbouwen van sportverenigingen via een doelgericht subsidiebeleid. Men stelde ook dat men een goed sportbeleid kan voeren door bijvoorbeeld sportverenigingen kwalitatief te ondersteunen via het gratis ter beschikking te stellen van sportinfrastructuur. Men merkte kritisch op dat bijvoorbeeld gratis sportfaciliteiten voor de Vlaamse overheid blijkbaar geen goede versie zijn van een lokaal sportbeleid. De heer Deckmyn zal een amendement indienen om artikel 5 in die zin te wijzigen. Voor artikel 11 dat hetzelfde regelt voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie, geldt dezelfde redenering.

Een bron van discussie vormt de lokale sportfunctionaris. In het ontwerp van decreet staat geen verplichting meer tot het opmaken van lokale beleidsplannen sport en ook de rol van de sportfunctionaris staat ter discussie. Aan welke diplomavereisten moet deze voldoen? Moet er in kleinere gemeenten wel een afzonderlijke sportfunctionaris zijn? Wat is de rol van gemeentelijke sportfunctionarissen als kwaliteitsbewaker? Deze vragen worden vanuit de sportwereld anders benaderd dan vanuit de gemeenten.

Door het wegvallen van de Vlaamse sturing zullen gemeenten zelf keuzes maken. Deze discussie gaat over het subsidiariteitsprincipe. De SARC was hierover alvast kritisch. In hun advies over het Sport voor Allen-beleid wordt hiervoor gewaarschuwd. Over de sportdiensten stelt men: “Maar het beleid mag niet blind zijn voor de dreiging die in de nieuw verworven vrijheid schuilt. De economische toestand noopt tot besparingen. Rationaliseren heet dat, waardoor de stap naar een geïntegreerde sportdienst/cultuurdienst/jeugd-dienst gauw gezet is.”.

Over de sportfunctionarissen is men in het SARC-advies nog scherper: “Terwijl op alle andere terreinen, bij de sportfederaties bijvoorbeeld, heel terecht strenge kwaliteitseisen gelden, hebben gemeentelijke sportfunctionarissen plots afgedaan. Beleidsmakers nemen daarmee een onberekend en onverantwoord risico.”.

De spreker verwijst naar een brief van de Bond voor Lichamelijke Opvoeding waarin men bevreesd is voor de toekomst van de gemeentelijke sportdienst en de gemeentelijk gekwalificeerde sportambtenaren. In het antwoord van de minister staat dat hij ervan overtuigd is dat de lokale besturen ook in de toekomst verder gekwalificeerde sportambtenaren zullen inzetten om de toekomstige sportuitdagingen te realiseren.

Het voorliggend ontwerp van decreet is geen garantie dat er een onafhankelijke sportdienst of gekwalificeerde sportfunctionaris zal zijn op lokaal vlak. De Vlaamse Sportfederatie betreurde tijdens de hoorzitting dat het lokaal niveau enkel vermeld wordt in de memorie van toelichting. De VSF wou dat dit expliciet wordt opgenomen in het decreet of uitvoeringsbesluit. Heeft de minister daarvoor plannen?

Tijdens de hoorzitting stelde ISB dat het decreet voor een deel een besparingsronde is. Voorheen bedroeg de subsidiëring 2,3 euro per inwoner. In 2014 zou dit geïndexeerd 2,6 euro zijn. In het ontwerp van decreet blijkt dit nu 2,4 euro te zijn. Dit is dus een besparing.

Over de indexering zelf blijft er onduidelijkheid bestaan. In sommige decreten wordt er rekening gehouden met indexering. Kan de minister dit verduidelijken?

2. Standpunt van mevrouw Els Kindt

Mevrouw *Els Kindt* wil als schepen van sport van een kleine plattelandsgemeente haar ervaring delen met het bestaande decreet lokaal sportbeleid. Vijf jaar geleden werden er heel wat inspanningen geleverd om een sportbeleidsplan op te maken met de opgelegde prioriteiten. Men kreeg daarvoor ondersteuning van de provinciale sportdienst, ISB en Bloso. Er zijn inmiddels zaken gerealiseerd die zonder het decreet niet mogelijk zouden zijn geweest. Waarom nu weer veranderen? Spreekster hoopt dat in het nieuwe decreet

de verworvenheden van het huidige decreet worden behouden, zodat alle gemeenten een sportbeleid op maat kunnen voeren.

De aanpassing is een moeilijke evenwichtsoefening tussen de uitdrukkelijke vraag van het Planlastendecreet om de gemeenten zo ruim mogelijk het lokale beleid te laten invullen en de spelers op het veld die bezorgd zijn of hun deeldomein voortaan nog voldoende aan bod zal komen. De aanpassing is dus geen vraag vanuit de sportsector.

Mevrouw Kindt is tevreden dat de Vlaamse Regering vier beleidsprioriteiten heeft vastgelegd. Een eerste naar kwaliteit, een tweede naar professionaliteit met een knipoog naar jeugdsport, een derde naar het activeringsbeleid en een vierde in verband met het betrekken van de kansengroepen in de sport. Toch zijn er een aantal bezorgdheden. Door het verdwijnen van de verplichting om een sportgekwalificeerd ambtenaar aan te stellen, terwijl de Vlaamse overheid streeft naar een uitbreiding van gekwalificeerde begeleiders in de sportsector, bestaat het risico dat in kleinere gemeenten de sportgekwalificeerde ambtenaar die met pensioen gaat, om budgettaire redenen niet zal vervangen worden door iemand met dezelfde kwalificatie. Dit zal gemakkelijker gaan daar de verplichting is weggevallen om gekwalificeerd personeel aan te werven in ruil voor subsidies. Op termijn kan dit wellicht ook leiden tot fusies van de vrijetijd domeinen op lokaal niveau, bijvoorbeeld nog één niveau B voor jeugd en sport, waardoor elk domein op zich aan aandacht verliest.

Een tweede aandachtspunt betreft het verdwijnen van het aparte sportbeleidsplan. Uit ervaring blijkt dat dit een goede oefening was voor de sportdienst in samenspraak met de lokale sportsector. Men heeft de ervaring dat het sportbeleidsplan een aanzet was tot een betere en transparantere werking. Het spoorde ook aan tot evaluatie.

Het decreet wordt aangepast aan de principes van het witboek Interne Staatshervorming. De taken die de provincies nog mogen uitvoeren op het gebied van het sportbeleid worden nauwkeurig omschreven. Dit gebeurt met respect voor de belangrijke historische rol die vele provincies nog altijd spelen inzake het sportbeleid in Vlaanderen, onder andere door de provinciale sportdiensten die een ondersteunende rol spelen voor het bovenlokaal sportbeleid. Ook hun opdracht op het gebied van gehandicaptensport blijft voor spreekster een prioriteit.

Mevrouw Kindt heeft begrip voor de onrust die er leeft bij de provincies en bij de lokale organisaties en pleit voor een permanente dialoog, zodat de transitie in goede verstandhouding kan verlopen met zo min mogelijk problemen voor de betrokken organisaties en instellingen.

De uitvoeringsbesluiten zullen bepalen of het een goed decreet zal zijn. Het is dan ook nodig dat de minister deze met zorg invult, en goed nadenkt wat de gevolgen zijn op het terrein, zowel voor grote steden als kleine gemeenten. De noden kunnen er zeer verschillend zijn, bijvoorbeeld in verband met de bestedingspercentages.

Mevrouw Kindt is bezorgd over het percentage dat verplicht moet worden besteed aan beleidsprioriteit 4 met betrekking tot kansengroepen. De minister stelde bij de toelichting van het ontwerp van decreet dat deze middelen ook zouden mogen aangewend worden voor bijvoorbeeld infrastructurele ingrepen, zoals de aankoop van een tillift in het zwembad. De verantwoordelijkheid ligt bij de gemeenten. Hopelijk kiest de bevolking in oktober voor de juiste mensen op de juiste plaats. Het zal een schepen of gedeputeerde van sport met haar op de tanden moeten zijn om het domein verder op kaart te zetten.

3. Standpunt van de heer Bart Caron

De heer *Bart Caron* informeert ernaar of de ministers van Sport, Jeugd en Cultuur een vergelijkende tabel kunnen bezorgen over de bevoegdheden van de gemeenten en de pro-

vincies. Binnen deze drie sectoren die historisch dicht bij elkaar liggen, was de verhouding tussen de gemeenten en de provincies tot voor kort vrij gelijklopend. Nu is er echter een belangrijk verschil ontstaan.

De heer Caron citeert uit het SARC-advies: “De erkenningsvereisten voor gemeenten worden serieus afgezwakt. Men krijgt de indruk dat de klok 30 jaar wordt teruggedraaid. Een professionele sportdienst uitbouwen, gekwalificeerde sportfunctionarissen aanwerven, het hoeft allemaal niet meer om voor subsidiëring in aanmerking te komen. Verworvenheden op het vlak van kwaliteit, waar jaren verbeten strijd aan voorafgingen, worden zonder veel commentaar overboord gegooid: onafhankelijke sportdienst, gekwalificeerde sportfunctionaris, specifiek sportbeleidsplan, ... De praktijk zal aantonen of dat een goede beslissing is, maar de Vlaamse Sportraad vreest het ergste.”. Met dit citaat kan de heer Caron de teneur van zijn tussenkomst duidelijk situeren. Er is geen enkele actor in de sportsector die om deze decreetswijziging vraagt. In de politiek is er een ideologische gedachte dat de gemeentelijke autonomie zal zijn gediend als er een grondige decreetswijziging wordt doorgevoerd. Sport werd, zoals cultuur, in het verleden stiefmoederlijk behandeld. Daarbij kwam nog dat men vanuit Vlaanderen meende alles te moeten bijbrengen met veel gedetailleerde regelgeving. Er bestaat een misvatting dat de regels iets laten gebeuren. Het zijn echter de intenties erachter die dat doen.

De heer Caron deelt de visie dat men in een proces zit waarbij men van regelneverij evolueert naar het distilleren van aanvaarde, geaccepteerde en gewaardeerde principes. Bijgevolg kan men zijn regels loslaten. De bibliotheeksector is het mooiste voorbeeld van deze curve van een problematisch veld naar heel weinig regels op het einde van de rit. De toetsing die men moet maken is of dit decreet zich inschrijft in dat continue proces. Of zal het voor een knik naar beneden zorgen in de curve?

De sportsector is de laatste sector waar de inhoudelijke beleidsmatige oefening werd ingevoerd. Sportmensen zijn meer doeners dan denkers. Het sportbeleid is er recent gekomen met de sportbeleidsplannen en sportfunctionarissen. Het zal de enige legislatuur zijn waarin de lokale besturen een sportbeleidsplan schreven. Eerst waren er de vereisten rond de sportinfrastructuur daarna kwamen vereisten voor de sportfunctionarissen. Nu laat men dit instrumentarium los. Er mogen geen middelenvoorwaarden meer in een decreet worden opgenomen. Er mogen alleen nog outputindicatoren in worden vermeld. Intellectueel is deze redenering correct. Op lange termijn is de einddoelstelling dat de gemeenten de beleidsdoelstellingen bepalen en niet langer Vlaanderen.

De heer Caron vreest dat de planlast zal stijgen. Bij het opstapelen van beleidsprioriteiten van de Vlaamse overheid zullen de gemeenten nog meer papier moeten volschrijven. De minister mag dan wel zeggen dat dit niet zijn intentie is. Op het terrein echter is er geen afname. Integendeel. Professor De Rynck lijstte het aantal aangekondigde indicatoren op betreffende binnenlandse aangelegenheden. Naast de indicatoren in de decreten heeft men er straks ook nog in de uitvoeringsbesluiten. Het valt te vrezen dat dit een stap kan zijn naar het afschaffen van de sectorale subsidies en prioriteiten is.

Er zijn ook een aantal positieve gevolgen aan het ontwerp van decreet. Het is positief dat er een sectorale subsidie behouden blijft. Het is ook positief dat men zo veel mogelijk output probeert te meten. Dit gaat goed voor harde sectoren, maar minder voor de zachte. De toeleiding meten van zwakkere doelgroepen is bijvoorbeeld moeilijk. Het is geen slechte benadering dat er in decreten zo weinig mogelijk inputindicatoren moeten komen. De vraag is of de pendel niet te ver is doorgeslagen van te veel naar bijna helemaal niets, zoals het opheffen van de kwalificaties voor de sportfunctionaris.

De heer Caron gelooft in de kracht en inzet van lokale besturen. De gemeenten zijn voor hem het eerste bestuursniveau. Hoe meer beleidsruimte voor lokale besturen, hoe beter. Dit staat niet haaks op zijn idee dat Vlaanderen stimulerend moet werken. Hij hoopt dat

de Vlaamse beleidsprioriteiten op lange termijn stimulerend zullen zijn en niet wurgend. Hij is ook voorstander van geïntegreerde en integrale plannen. Het is goed dat sport in dezelfde gedachtenoefening komt als andere sectoren zoals bijvoorbeeld welzijn, cultuur, ruimtelijke ordening.

Over de plaats van de sportfunctionaris en de sportschepen zijn er merkwaardige tussenkomsten geweest. De sportfunctionaris met zijn verschillende rollen is belangrijk. In de hoorzitting werd gevraagd naar een sportfunctionaris die zowel manager, veldwerker als beleidswerker kan zijn. Dit is voor kleinere gemeenten belangrijk. De spreker dringt erop aan dat er via indirecte instrumenten stimuli worden gegeven voor opleiding en vorming van de sportfunctionarissen, zodat de verschillende rollen en uitvoering verder worden ondersteund.

De heer Caron is ook tevreden dat de lokale inspraak, de idee van de sportraad en de mogelijkheid dit op een eigen wijze te organiseren, decretaal is ingebed. Als het de intentie is om het sportbeleid en de lokale besturen krachtiger te maken en meer ingebed in andere beleidsdomeinen, dan gaat het decreet een mooie toekomst tegemoet. De vraag blijft of daarvoor alle voorwaarden moesten wijken. In het streven naar meer output en minder input, meer integraliteit en minder sectorale apartheid, kan men stappen vooruit zetten. De heer Caron is het eens met het inhoudelijke doel van het ontwerp van decreet, maar niet wat de methode betreft.

De heer Caron verwijst tot slot naar artikel 16 van het ontwerp van decreet. Dit artikel bevat een gesloten lijst van bevoegdheden van de provincies op het gebied van sport. In het tweede lid volgt de bepaling dat zij de bevoegdheden uitoefenen conform het bestuursakkoord. In het geval van jeugd en cultuur laat die zinsnede toe om naast de opgesomde taken ook andere taken te vervullen. Hier wordt het omgekeerde gesuggereerd. Spreker pleit voor duidelijkheid en gelijkvormigheid.

4. Standpunt van mevrouw Ulla Werbrouck

Het Planlastendecreet en de interne staatshervorming boden volgens mevrouw *Ulla Werbrouck* de kans om de lokale decreten van jeugd, sport en cultuur te uniformiseren en harmoniseren. Er zijn verschillen tussen de provinciale taakstellingen en beleidsprioriteiten. In een aantal decreten worden de bedragen geïndexeerd vanaf 2014, in andere vanaf 2015. Het is te betreuren dat de kans niet werd aangegrepen om de sectoren uniform aan te pakken. Ook SARC en VVSG hebben deze kritiek in de hoorzittingen geuit.

Door het Planlastendecreet komt er meer beleidsvrijheid voor de lokale besturen. Vlaanderen zal meer kaderstellend optreden. Het Planlastendecreet impliceert ook een aanpassing van het Sport voor Allen-decreet van 2007.

Er werden bekommernissen geuit in verband met voorliggend ontwerp van decreet. Zo was er de brief van de Bond voor Lichamelijke Opvoeding en het eerste advies van de Vlaamse Sportraad. Dit advies was genuanceerd positief. Maar er waren ook pertinente kritieken. SARC, Vlaamse Sportraad en BVLO vrezen dat het wegvallen van een aantal garanties voor de kwaliteit van het lokaal sportbeleid, zal zorgen voor een kwaliteitsverlies binnen de lokale sportsector. De erkenningsvereisten voor gemeenten worden afgezwakt.

Mevrouw Werbrouck is tevreden dat er wordt ingezet op lastenverlaging voor de lokale besturen en dat de gemeentebesturen meer autonomie verwerven. Ze staat ook niet negatief tegen het wegvallen van de diplomavereiste voor de sportgekwalficeerde sportambtenaar, wat tot nu toe een erkenningsvereiste was. Toch is een kwaliteitsvolle opleiding sterk aan te bevelen. Dat wil echter niet zeggen dat minder opgeleide personeelsleden automatisch mindere prestaties leveren. Het is aan de gemeente om de concrete situatie te evalueren.

Het is vanuit Vlaanderen noodzakelijk het risico op kwaliteitsverlies proberen te beperken, de gemeenten aan te sporen om hun sportwerking zoals ze die nu voeren, ten minste te behouden zelfs even kwaliteitsvol verder te ontwikkelen. De gemeenten moeten zelf bekijken op basis van een kosten-batenanalyse wat het beste is. Men moet deze beslissing durven nemen als men streeft naar meer autonomie, vrijheid en lastenverlaging voor de lokale besturen.

285 gemeenten hebben zich in het huidige decreet ingeschreven. De erkenningsvereisten zullen wegvallen waardoor de gemeenten meer vrijheid zullen hebben om beslissingen te nemen. De minister gaf tijdens de toelichting aan dat hij hoopt dat de resterende 23 gemeenten zich ook zullen inschrijven. Dit roept een aantal vragen op. Waren de erkenningsvereisten de hoofdreden om zich niet in te schrijven in het huidige SVA-decreet? Denkt de minister dat zij zich nu wel zullen inschrijven?

Voor de gemeenten en de VGC bepaalde de Vlaamse overheid vier beleidsprioriteiten. Voor de VGC werd de vierde prioriteit aangepast met een aandachtspunt voor de gehandicaptensector. Het is goed dat de minister vooraf beleidsprioriteiten bepaalt en inhoudelijk zijn ze goed gekozen. Er lijkt voldoende aandacht voor georganiseerde en anders georganiseerde sportbeoefening, voor jong, oud en kansengroepen. Positief is ook de ondersteuning van anders georganiseerde sportinitiatieven. Ze winnen aan waarde en men moet ze dus ook ondersteunen. Men volgt dus niet de mening van VSF die ervoor pleitte om de middelen enkel te vrijwaren voor sportclubs en verenigingen aangesloten bij de Vlaamse erkende sportfederatie. De tweede beleidsprioriteit, de onderlinge samenwerking tussen gemeenten trachten te stimuleren, is eveneens positief omwille van de mogelijke schaalvoordelen.

De beleidsprioriteiten worden uitgebreid van drie naar vier. Men moet echter opletten dat men niet te veel gaat opleggen aan de lokale besturen. Zij moeten zelf kunnen kijken waar hun prioriteiten liggen. De Vlaamse overheid moet enige terughoudendheid vertonen. Vlaamse gemeenten besteden circa 250 miljoen euro aan hun lokaal sportbeleid, waarvan Vlaanderen slechts 15 miljoen euro subsidieert. Gecombineerd met de cijfers van het recente cijferboek lokaal sportbeleid, blijkt dat lokale besturen gemiddeld 46 euro per inwoner voor sport voorzien. De Vlaamse subsidie bedraagt ongeveer 2,3 euro per inwoner, of slechts 5 percent van de middelen van lokale besturen voor sport.

In het Lokaal Jeugddecreeet is de mogelijkheid ingeschreven dat de Vlaamse Regering extra beleidsprioriteiten oplegt. De minister bevoegd voor jeugd heeft al meegedeeld dat er in verband met jeugd één bijkomende prioriteit bepaald zal worden. In het lokaal sportdecreeet staat een dergelijke mogelijkheid niet ingeschreven. In de hoorzitting van 30 mei 2012 werd gezegd dat het belangrijk is dat er in oktober 2012 geen bijkomende prioriteiten worden geformuleerd. De vraag rijst of de Vlaamse Regering bijkomende prioriteiten zal stellen of is deze vrees ongegrond?

Artikel 5, eerste lid, 1°, van het ontwerp van decreet bepaalt dat de gemeenten de kwalitatieve uitbouw van de sportverenigingen via een doelgericht subsidiebeleid moeten ondersteunen. Artikel 6 bepaalt dat dit via directe financiële ondersteuning dient te gebeuren. Het zou onwezenlijk zijn dat de gemeente enkel financiële steun kan verlenen en dat materiële ondersteuning niet in aanmerking komt. Verschillende organisaties als Vlaamse Sportraad, SARC en VVSG hebben reeds hun bedenkingen geuit of deze bepaling wel conform het Planlastendecreeet is.

In tegenstelling tot het momenteel nog van kracht zijnde decreet werd de middelenverdeling over de beleidsprioriteiten in het ontwerp van decreet niet opgenomen. De discussie over de bestedingspercentages wordt verschoven naar de uitvoeringsbesluiten. Men heeft als parlement minder controle op de uitvoeringsbesluiten. Hopelijk wordt de sportsec-

tor ruim geconsulteerd zodat een evenwichtige verdeling van de middelen ontstaat. Mevrouw Werbrouck stelt dat men 10 tot 12,5 percent moet vastleggen per beleidsprioriteit. Zo houdt men 50 percent over, aangevuld met de cofinanciering van 30 percent, die de gemeente zelf kan aanwenden en naar eigen goeddunken kan verdelen over de beleidsprioriteiten. Daarnaast lijkt het zinvol om de bestedingspercentages na twee of drie jaar te evalueren, in functie van de effectiviteit. Hierover zal een amendement worden ingediend.

Het ingebouwde mechanisme met de vzw De Rand is zinvol, zodat de Nederlandstalige sportverenigingen uit gemeenten die zich niet inschrijven in het lokaal sportbeleid – en die veelal faciliteitengemeenten zijn – niet langer in de kou blijven staan. De middelen verschuiven naar de vzw De Rand, die de ze zal verdelen.

Het ontwerp van decreet handhaaft de lokale sportraad als onafhankelijk adviesorgaan. Gemeenten en VGC moeten over een sportraad beschikken en advies geven over de meerjarenplanning en de jaarrekening. De gemeenten moeten terecht aantonen dat ze de sportraad betrokken hebben bij de opmaak van de meerjarenplanning als garantie dat men sport niet uit het oog verliest. De gemeenten mogen de sportraad op een autonome manier samenstellen, op basis van eigen inzichten, eigen behoeften en noden. Dat is een goed compromis, want Vlaanderen moet niet te veel betuttelen met betrekking tot het organiseren van de sportraad.

Het Planlastendecreet is niet van toepassing op de VGC. Daarom moet de VGC nog steeds een afzonderlijk sportbeleidsplan opstellen, met aandacht voor de vier Vlaamse beleidsprioriteiten, aangevuld met gehandicaptensport.

Het ontwerp van decreet subsidieert de Vlaamse beleidsprioriteiten voor de VGC met 750.000 euro per jaar. In het decreet van het lokaal en provinciaal jeugdbeleid wordt daarentegen gebruik gemaakt van een berekening op basis van de Brusselnorm om een voorafname te doen van het totaalbedrag. Er werd dus vooraf geen bedrag vastgelegd. De minister bevoegd voor jeugd verklaarde dat de berekening op basis van de Brusselnorm kaderde in het algemeen beleid. De vraag rijst waarom men hier niet kiest voor de Brusselnorm maar opteert voor een vast bedrag.

Het huidige decreet verleende 800.000 euro aan het VGC. De voorziene 750.000 euro houdt geen rekening met indexeringen. Het lijkt dus toch om een besparing te gaan. Hoe bekijkt de minister deze vaststelling?

Het voorliggende ontwerp van decreet vermindert de taakstelling en de rol van de provincies. Mevrouw Werbrouck is daar tevreden mee omdat ze gekant is tegen de provincie als tussenbestuur: ze zijn historisch gegroeid maar hebben geen enkel nut meer en de taken kunnen worden uitgevoerd door andere bestuursniveaus.

De provincies hadden wel een belangrijk aandeel in de gehandicaptensport. In het voorliggend ontwerp van decreet worden zes taken naar voor geschoven voor de provincies, waarvan één als Vlaamse beleidsprioriteit: het gehandicaptensportbeleid. Voor deze beleidsprioriteit worden de provincies gesubsidieerd met 0,06 euro per inwoner. De andere vijf taken kunnen en mogen de provincies uitvoeren. Ze verwerven hiervoor echter geen financiële hulp vanuit Vlaanderen. De provinciale jeugdraad wordt niet meer verplicht. De provincies moeten wel aantonen dat ze de lokale belanghebbenden betrokken hebben bij de opmaak van de strategische meerjarenplanning. Dat is geen slecht gegeven. De vraag rijst hoe men dit praktisch gaat organiseren.

Mevrouw Werbrouck is tevreden dat de taakstelling van de provincies inkrimpt, al had men verder kunnen gaan. Hopelijk is dit slechts een tussenstap in de volledige afschaffing van de provincies als tussenbestuur. Artikel 16 vermeldt dat de provincies hun bevoegdheden uitoefenen overeenkomstig de bepalingen opgenomen in het bestuursakkoord zoals

vermeld in artikel 2 van het Provinciedecreet. Aan de ene kant is er een inkrimping, maar langs de andere kant wordt alles weer opengezet. Kan de minister hierover meer uitleg verstrekken?

In het ontwerp van decreet worden ook bepalingen opgenomen aangaande structurele ondersteuning van het ISB. Dat krijgt de rol om de gemeenten te ondersteunen in de opmaak en uitvoering van het sportbeleidsplan. In het huidige decreet kreeg ISB 200.000 euro per jaar. Bij besluit werd dit vastgesteld op jaarlijks 175.000 euro. In het nieuwe decreet wordt de ondersteuning verminderd tot 150.000 euro. Kan de minister de reden daarvoor toelichten? Is er een verminderde taakstelling? Waarom wordt de bepaling opgenomen om dit al in 2013 te verminderen?

In het huidige decreet werd er jaarlijks in een voorafname van 25.000 euro voorzien voor de ondersteuning van de provinciale opdracht voor het organiseren van een pool van sportgekwalficeerde lesgevers. Bij besluit werd bepaald dat Vlabus die taak op zich neemt en daarvoor jaarlijks 25.000 euro ondersteuning krijgt. In het ontwerp van decreet wordt de ondersteuning van Vlabus ook geregeld. Hierbij wordt de rol van de sportfederaties en de rol die Vlabus kan vervullen in de ondersteuning van clubs via de sportfederaties echter over het hoofd gezien. Dit is ook een kritiek van de Vlaamse Sportraad. Het beheer van de pool van sportbegeleiders zal niet langer de taak van zowel de provincies als Vlabus zijn. Het ontwerp van decreet voorziet in artikel 29 in een bedrag van 280.000 euro per jaar voor de coördinatie van de pool van professionele sportbegeleiders. De ondersteuning van Vlabus wordt dus vermeerderd met 255.000 euro, want die taak zal verschuiven van de provincies naar Vlabus. Rechtvaardigt dit een vermeerdering van de financiële ondersteuning met een dergelijk bedrag?

Uit artikel 36 blijkt dat er voor 2014 en 2015 slechts 200.000 euro per jaar zal worden uitgetrokken voor de coördinatie van de pool van professionele sportbegeleiders. Welke redenen zijn er daarvoor? Wil dit zeggen dat Vlabus pas vanaf 2016 zal worden ondersteund met minimum 280.000 euro?

Uit artikel 37, tweede lid, blijkt dat er in 2013 voor de coördinatie van de pool van professionele sportbegeleiders slechts een bedrag van 75.000 euro wordt voorzien in plaats van de 25.000 euro zoals bepaald in artikel 33 van het huidige decreet. Wat zijn daar de redenen voor?

Het ISB gaf aan dat het lijkt alsof de aanpassing van het decreet gepaard gaat met een lichte besparingsronde. Nu is er 1,5 euro beleidssubsidie per inwoner, aangevuld met 0,8 euro impulssubsidie. Opgeteld is dat 2,3 euro per inwoner. Geïndexeerd is dit ongeveer 2,6 euro per inwoner. In het ontwerp van decreet is er sprake van 2,4 euro per inwoner. Ook het VGC krijgt minder middelen: 750.000 euro in plaats van 800.000 euro. De vraag rijst of dit een besparingsronde is of niet. Waarom worden de bedragen in de sportsector pas vanaf 2015 geïndexeerd, terwijl dit voor de andere decreten al is vanaf 2014. Kan de minister dit toelichten?

In het huidige decreet dienen de gemeenten, de VGC en de provincies het toegekende subsidiebedrag met minstens 50 percent te vermeerderen. In het ontwerp van decreet is er slechts sprake van 30 percent cofinanciering. Waarom wordt dit percentage verminderd? Bovendien blijkt dat de cofinanciering van de provincies uit het decreet gesneden. Waarom werd hiervoor gekozen?

Mevrouw Werbrouck verwijst naar haar schriftelijke vraag nr 208 van 12 december 2011, aan minister Muyters over de subsidiëring van gemeenten en provincies. Door het Planlastendecreet zullen lokale besturen nog minder gegevens moeten bijhouden, opmaken en doorgeven aan Bloso. Dit bemoeilijkt monitoring van de subsidies. De artikelen 10 en 34 van het ontwerp van decreet bevatten bepalingen die toch een soort van monitoring

en controle mogelijk maken. Een aantal organisaties uitten de bedenking dat dit indruist tegen het Planlastendecreet. Mevrouw Werbrouck is echter voorstander van een minimale controle door Bloso. De controle zal zeker niet sluitend zijn, maar er dient een evenwicht te worden gevonden.

Tot slot pleit mevrouw Werbrouck voor een beter afstemming van dit ontwerp van decreet op het decreet over de sportfederaties. Dit om te verhinderen dat clubs twee meesters moeten dienen of twee keer uit dezelfde subsidieruif kunnen eten.

5. Standpunt van de heer Kris Van Dijck

De heer *Kris Van Dijck* heeft na de tussenkomst van de heer Caron nog eens het verslag van 8 februari 2007 geraadpleegd over de commissiebespreking van het Sport voor Allen-decreet (*Parl. St. Vl. Parl. 2006-07, nr. 1024/5*). Daarin staat: “De heer Kris Van Dijck is het ermee eens dat heel wat lokale besturen reikhalzend uitkeken naar het nieuwe ontwerp. De uitdaging was echter ook om meer – in het bijzonder kleinere – gemeenten te betrekken.”. Spreker steunde die stap volledig. Inmiddels is er van alles gebeurd. Er is een witboek Interne Staatshervorming uitgetekend en een kaderdecreet Planlastenvermindering aangenomen. Het is goed dat het debat over dit decreet grondig wordt gevoerd.

De heer Van Dijck wenst toch een kritische houding aan te nemen tegenover diegenen die stellen voorstander te zijn van sterke gemeenten en van een grote gemeentelijke autonomie. Diezelfde zijn dan wel bang om een aantal zaken los te laten. Het is een evolutief gegeven. Het lokaal sportbeleid is pas vorm beginnen krijgen nadat de Vlaamse overheid en Bloso incentives zijn gaan geven. Men moet ook vaststellen dat niet iedereen participeerde en dat kleine gemeenten in het bijzonder aan de kant bleven staan. In 2012 stelt men vast in zowel het jeugd-, cultuur-, als sportbeleid dat er enorme evoluties zijn geweest. De spreker verwijst naar de gemeente Dessel waar in 1989 al deze sectoren uitsluitend door schepenen en vrijwilligers moesten worden gedragen. Nu zijn er daar acht personeelsleden voor. Het is een permanente evenwichtsoefening tussen aansturen en wat men van de gemeenten mag verwachten. De essentie van het witboek Interne Staatshervorming en het Planlastendecreet worden met dit ontwerp geïmplementeerd.

Vele lokale besturen zijn vragende partij. Er worden een aantal zaken losgelaten, maar men gaat er van uit dat gemeenten op een kwaliteitsvolle manier willen werken. De burger heeft meer verwachtingen ten aanzien van het lokale bestuur. Het is de burger die keuzes gaat maken. Het is belangrijk om sterke schepenen te hebben voor al die sectoren. Het is ook belangrijk dat die worden ondersteund door bekwame mensen. Spreker verwacht dat de gemeenten al die posten zullen bevolken met professionele mensen. Geen enkel bestuur heeft er baat bij om onbekwame mensen aan te duiden. Het gemeentedecreet heeft gemeenten bijkomende hefboomen gegeven zoals managementteams, interne controle enzovoort, en de gemeenten verdienen dat vertrouwen.

Naast de regierol van de gemeenten zijn er in het voorliggende ontwerp van decreet ook voldoende incentives om voor een verbreed beweeg- en sportbeleid te gaan. Men moet wel erkennen dat lokale clubs enkel ondersteuning gaan krijgen via het decreet lokaal sportbeleid. Het decreet over de sportfederaties gaat over andere incentives. Daar gaat het ook over kwaliteit die moet worden ingebouwd.

De rol van de provincies is in samenspraak met de provincies en de sportsector duidelijk afgebakend. De provincies krijgen nog een aantal zeer duidelijke opdrachten. Daar waar men niet kan verwachten dat elke gemeente autonoom kan optreden, geeft men de provincies een sterk coördinerende rol. Men heeft vastgesteld dat er heel wat kennis aanwezig is bij de provincies.

Men blijft opleggen dat als men gebruik wil maken van Vlaamse middelen, de gemeenten ook zelf moeten investeren. Dit is gelijkvormig met andere decreten waarbij Vlaanderen bijspringt, maar waar het leeuwenaandeel van de gemeente moet komen. Gemeenten die intekenen kunnen een subsidie krijgen van 2,4 euro op voorwaarde dat ze cofinancieren voor 30 percent. De gemeenten moeten hier hun verantwoordelijkheid blijven nemen.

Ook voor de planlasten geldt het evenwicht. Diegene die geld geeft, kan nog altijd een aantal voorwaarden stellen en kan sturend optreden zodat er eenheid van visie blijft in de 308 gemeenten. Men is op weg naar meer autonomie. In 2012 zijn de gemeenten er klaar voor om die grotere autonomie ten volle te benutten.

6. Standpunt van de heer Steve D'Hulster

De heer *Steve D'Hulster* vindt het belang van een goed verankerd lokaal sportbeleid moeilijk te overschatten. Hij was ooit werkzaam in een asielcentrum. Een van zijn taken was de link versterken tussen de bewoners van het asielcentrum en de gemeente. Het middel dat daarbij het best werkte, was sport. Dat zorgt voor samenhang in een gemeenschap.

De prioriteiten en de doelstellingen van het ontwerp van decreet zitten goed. Er is nood aan sterke sportverenigingen, goede opleidingen en goede structuren voor die opleidingen. Er is vooral nood aan een laagdrempelig sportbeleid en een sportbeleid dat gemakkelijke toegang biedt aan groepen die moeilijker toegang hebben tot de faciliteiten van de gemeente, zoals kansengroepen.

Het Planlastendecreet geeft een duidelijke opdracht mee. Dat is een tweesnijdend zwaard. Door de vermindering van de lasten komt er meer tijd vrij om effectief met sport bezig te zijn. Aan de andere kant legt men een grote verantwoordelijkheid bij de gemeente, de schepen van sport, de sportverenigingen en de kiezer. De kiezer zal meer dan ooit moeten valideren of de gemeente voldoende inspanningen levert. De heer D'Hulster heeft voldoende vertrouwen in de gemeentebesturen om hen het heft in handen te geven. Hij kijkt ook uit naar de uitvoeringsbesluiten die het decreet verder vorm zullen geven. De vraag rijst echter of er ook instrumenten zijn om die gemeenten te stimuleren die duidelijk niet de wil hebben om hun rol waar te maken?

7. Standpunt van de heer Peter Gysbrechts

De heer *Peter Gysbrechts* is vrij positief over de aanpassing van het Sport voor Allen-decreet aan het Planlastendecreet. Globaal genomen is er een grotere autonomie voor de gemeenten. Voor de gemeenten wordt bijvoorbeeld de verplichting tot het hebben van een afzonderlijk sportbeleidsplan, een sportgekwalficeerde ambtenaar en verenigingssportbeleidsplannen afgeschaft. Men komt terug in het nieuwe BBC-verhaal. De gemeente moet een regierol behouden, maar wordt meer geresponsabiliseerd in hoe ze die rol vervult.

Dit betekent ook dat er geen garanties meer zijn dat de gemeente in een onafhankelijke sportdienst zal voorzien of een gekwalficeerde sportfunctionaris in dienst zal houden. Er bestaat hierover binnen de sportwereld ongerustheid en dit zeker bij de sportgekwalficeerde ambtenaren. 285 gemeenten hebben een sportfunctionaris in dienst. Men mag aannemen dat ze de aanwezige kennis niet zo maar overboord zullen gooien. Veel gemeentebesturen hebben inspanningen geleverd. In Putte beschikte men vroeger over één personeelslid voor de jeugd-, sport- en cultuurdienst. Nu zijn al die diensten uitgebouwd. De sportdienst nog het meest van al. De gemeenten moeten hun verantwoordelijkheid opnemen en de kwaliteit handhaven.

In de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme haalde heer Gysbrechts reeds het SARC-advies aan. Daarin werd geoordeeld dat de verplichting om sportclubs direct te subsidiëren, inging tegen het Plan-

lastendecreet. Dit decreet bepaalt dat de Vlaamse overheid de gemeenten enkel doelstellingen mag opleggen, geen middelen om die te bereiken. Bij het antwoord van de minister rijzen een aantal vragen. De minister stelde dat het subsidiëren van sportclubs de doelstelling is. Is het uitgeven van overheidsgeld een doelstelling geworden? Volgens spreker is de eigenlijke doelstelling het verhogen van de kwaliteit van de werking van de sportclubs. Het is aan de gemeenten om daartoe de juiste middelen in te zetten. Dit moeten niet noodzakelijk enkel subsidies zijn. VVSG heeft deze interpretatie tijdens de hoorzitting bevestigd. De spreker wenst dat de minister dit alsnog wat verduidelijkt.

SARC merkte ook op dat het ontwerp van decreet onvoldoende is afgestemd op het decreet over de sportfederaties. Ze spelen een belangrijke rol in het sportbeleid en hebben een regiefunctie over de sportclubs. Wat is de reactie van de minister hierop?

De bestedingspercentages, voorzien in artikel 7, kunnen de gemeentelijke autonomie volledig uithollen. Ze moeten nog in een uitvoeringsbesluit worden bepaald. Voor de heer Gysbrechts mogen de percentages niet ver boven 50 percent uitkomen, anders is er van gemeentelijke vrijheid weinig sprake. Ook ISB verwees hiernaar tijdens de hoorzitting. Welke garanties kan de minister geven?

8. Antwoord van de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport en bijkomende opmerkingen van de commissieleden

Minister *Philippe Muylers* deelt mee dat hij de door de heer Caron gevraagde vergelijkende tabel met de beleidsprioriteiten van de gemeenten en de bevoegdheden van de provincies inzake sport, jeugd en cultuur zal bezorgen aan de commissieleden (zie bijlage).

In antwoord op de vraag waarom het decreet moet worden gewijzigd verwijst de minister naar het Planlastendecreet dat door een meerderheid is goedgekeurd. De minister staat achter de filosofie van dit decreet. Bijgevolg moet men ook de volgende stap zetten. De conformiteit met het Planlastendecreet is besproken en unaniem goedgekeurd in de Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme.

De doelstelling van beleidsprioriteit 1 is niet de subsidiëring van de sportclubs. Doelstelling is via de subsidies de kwaliteit in de sportclubs te verhogen. Hoe de kwaliteit bereikt wordt, wordt door de gemeente bepaald. Dit geeft de gemeenten de mogelijkheid inhoudelijk zinvol werk te doen. De subsidies zijn het middel om de kwaliteit in de sportclubs te verhogen.

De cruciale vraag is of men de 285 gemeenten, die zich nu al in het lokaal sportbeleid hebben ingeschreven, vertrouwt om hun verantwoordelijkheid op te nemen. De minister heeft voldoende vertrouwen in de gemeenten en de politici op lokaal niveau. De essentie is het vertrouwen en de subsidiariteit. Dat is ook de basis van het Planlastendecreet. Het is in dit kader ook duidelijk dat het opleggen van een verplichting aan de gemeenten in strijd zou zijn met het principe van de eigen verantwoordelijkheid. Geen enkele gemeente is verplicht om de subsidie van 2,4 euro per inwoner op te nemen. De doelstellingen worden door de Vlaamse overheid vastgelegd en men vertrouwt erop dat de gemeenten de correcte filosofie en de juiste inzet zullen hebben.

Er is maar een klein budget beschikbaar. Daarom zijn er ook maar vier beleidsprioriteiten, maar die moet men dan wel vast kunnen leggen. Binnen de prioriteiten mag de gemeente haar deel van 30 percent vrij bepalen. Het gaat maar over een klein deel van het totale sportbeleid van de gemeente. Het is zeker niet de bedoeling om extra beleidsprioriteiten via de uitvoeringsbesluiten vast te leggen. Dit is niet voorzien in het decreet. De

bestedingspercentages kunnen na verloop van tijd bijgeschaafd worden. Daarom worden ze ook in een uitvoeringsbesluit opgenomen.

Het subsidiebedrag voor de VGC is in grote mate bepaald door de Brusselnorm. De taakstelling daalt, dus is ook het bedrag gedaald. De taak van het VGC is verminderd. Er wordt geen onderscheid meer gemaakt tussen lokaal en bovenlokaal beleid. Vanaf 2016 wordt één taak overgeheveld naar de organisatie voor de coördinatie en begeleiding voor de pool van professionele begeleiders in de sport, wat vandaag Vlabus is. Vlabus zal vervolgens deze taak ten behoeve van VGC opnemen.

Er is één zaak die men provinciaal ondersteunt. Dat is gehandicaptensport. Het enige wat men er nog bovenop kan doen, zijn vijf bevoegdheden. Deze bevoegdheden worden vervolgens afgebakend via een bestuursakkoord tussen de Vlaamse overheid en de vijf provincies. Bij ISB is er inderdaad een wijziging van de taakstelling. De taak inzake organisatie en begeleiding van besturen vermindert. Heel wat aspecten van begeleiding in het kader van kwaliteitsverhoging van de sportgekwalficeerde ambtenaar, de sportdiensten en de sportbeleidsplannen zijn geen voorwerp meer van het decreet. De subsidie kan hiervoor niet dienen en is de verantwoordelijkheid van een ander beleidsdomein. De verlaging van het subsidiebedrag voor ISB in kader van dit decreet kan dus perfect worden verantwoord.

Bij ISB is er inderdaad een wijziging van de taakstelling. De taak inzake organisatie en begeleiding van besturen vermindert. Heel wat aspecten van begeleiding in het kader van kwaliteitsverhoging van de sportgekwalficeerde ambtenaar, de sportdiensten en de sportbeleidsplannen zijn geen voorwerp meer van het decreet. De subsidie kan hiervoor niet dienen en is de verantwoordelijkheid van een ander beleidsdomein. De verlaging van het subsidiebedrag voor ISB kan dus perfect worden verantwoord.

De subsidie voor de pool van professionele begeleiders in de sport is verhoogd. Ook daar is er een verschuiving van taken. De subsidie is momenteel versnipperd over provincies, Vlabus en VGC. Er is ook een bijkomende taak in verband met de tweede beleidsprioriteit voor het aspect professionaliseren en het aanstellen van coördinatoren binnen de sportclubs. Vanaf 2016 is er ook een taak voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest die geïncorporeerd wordt in die subsidiepool. De subsidievermindering voor ISB is een verschuiving van middelen naar Vlabus.

Momenteel is er 1,5 euro per inwoner voorzien in beleidsondersteuning en 0,8 euro per inwoner in de impulssubsidie. Dat is samen 2,3 euro per inwoner. Dit bedrag wordt geïndexeerd zodat men boven de 2,4 euro komt. In het nieuwe decreet voorziet men 2,4 euro per inwoner. De totaliteit van het aantal inwoners stijgt. De vraag rijst dan of er geen schaalvoordelen zijn. Men start daarom opnieuw met 2,4 euro. Gemeenten waar de bevolking stijgt, zullen grosso modo hetzelfde bedrag ontvangen. Het is dus echt geen besparingsronde als men naar het totale bedrag kijkt.

De cofinanciering is vandaag 50 percent op de beleidssubsidie, die 1,5 euro bedraagt. Omgerekend betekent dit dus 0,75 euro cofinanciering. Op de huidige impulssubsidies wordt geen cofinanciering gevraagd. Samen is dit dus 0,75 euro op 2,3 euro. In het nieuwe lokaal decreet wordt op 2,4 euro 30 percent cofinanciering gevraagd. Dit is 0,72 euro, wat een minimaal verschil is.

De minister verzekert dat de afstemming met andere decreten wel degelijk werd bewerkstelligd. Het ontwerp van decreet is afgestemd met de Vlaamse Sportfederatie en op het decreet op de sportfederaties. De Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme verstrekke ook een unaniem een positief advies over de conformiteit met het Planlastendecreet.

De heer *Bart Caron* vindt de overgang van het oude naar het nieuwe decreet nogal fors. Dit draagt een aantal risico's in zich. Hij heeft nooit gepleit voor regelgeving die verplichtingen oplegt aan gemeenten. De decreten in verband met sport en de aanverwante sectoren zijn altijd decreten geweest die gemeenten stimuleerden, maar niet verplichtten. Als men instapte was men gebonden tot een aantal verplichtingen. De heer Caron hoopt dat de tijd zijn ongelijk zal aantonen. Er zijn een aantal signalen in verwante sectoren die er op wijzen dat er nu al begonnen wordt met de afbouw van een aantal medewerkers. De Vlaamse overheid moet bescheiden blijven, maar beseffen dat men stuurt. Het merendeel van het huis wordt betaald door de gemeente. De Vlaamse overheid betaalt het slot erop, maar het is een essentiële betoelaging die zorgt voor coördinatie en kwaliteitsbewaking.

De heer Caron heeft in de zachte sector geleerd dat de overheid veel dingen moet waarderen. In de kunsten is dit het meest zichtbaar. Cultuur en sport zijn dingen waar men niet altijd bewust mee omgaat, maar die men niet kan missen. Het is een waardering voor maatschappelijke evoluties, zinvolle taken en opdrachten. Als gemeenten een zinvol sportbeleid voeren, dan is het niet altijd aan de overheid om daar elke daad van te beoordelen. De spreker wil dus af van de retoriek wie betaalt, bepaalt de regels.

De heer Caron is tevreden met de verduidelijking van de rol van de provincies en waardeert hen in die functie. Men heeft voor provincies gekozen en dan moet men ook duidelijke taakafbakeningen hebben. Op dit punt is dit decreet veel duidelijker dan het Cultuurdecreet.

Mevrouw *Ulla Werbrouck* informeert ernaar of de 23 gemeenten die niet ingeschreven waren in het bestaande decreet, nu wel zullen aansluiten. Vraag is wat de budgettaire gevolgen zijn als ze dit effectief zullen doen.

De bedragen worden pas in 2015 geïndexeerd. In andere decreten is dat al in 2014. Waarom is dit niet gelijklopend?

De cofinanciering door de provincies is uit het decreet verdwenen. Deze is nochtans wenselijk vooral voor de gehandicapten sport. Als de cofinanciering zou worden voorzien, zouden de beschikbare middelen dan hoger zijn?

De heer *Johan Deckmyn* kan zich niet vinden in het antwoord van de minister dat er geen bezuiniging is door het stijgend aantal inwoners en de daaruit voortvloeiende schaalvoordelen.

De spreker heeft ook bedenkingen bij het mantra van blind vertrouwen in de gemeente. De vraag is of ze verantwoord zullen omspringen met hun grotere bevoegdheden. Vanuit de sportwereld worden daar toch vragen bij gesteld. SARC deed duidelijke uitspraken over het wegvallen van de sportfunctionaris. Zij stellen dat beleidsmakers een onberekend en onverantwoord risico nemen. Er is twijfel of het lokale sportbeleid er versterkt zal uitkomen.

De heer Deckmyn is het in die zin niet eens met de heer Caron, dat als men eenmaal een keuze heeft gemaakt, dit betekent dat men te allen tijde voor die structuur moet kiezen. Hij is ook ontgoocheld over het standpunt van N-VA in verband met de provincies. De opmerking over de G-sport dat niet alle gemeenten dit voor zichzelf kunnen realiseren en dat de provincies daar hun nut hebben, gaat gedeeltelijk op. In andere gebieden kiest men echter voor intergemeentelijke samenwerking. Er zijn dus alternatieven voor het nutteloze niveau van de provincies.

De heer *Peter Gysbrechts* is overtuigd door het antwoord van de minister over de interpretatie van de doelstellingen. De eigenlijke doelstelling is het verhogen van de kwaliteit van de werking van de sportclubs. Hij stelt voor om de interpretatie van SARC in verband met

de toepassing van het decreet op de sportfederaties op een later tijdstip met hen door te nemen, om zo hun bedoeling exact te kunnen vaststellen.

De *minister* is het eens met het voorstel van de heer Gysbrechts.

Als er meer gemeenten interesse hebben, zal men daar bij de begrotingsopmaak 2014 rekening mee moeten houden. Nu zijn er twaalf gemeenten met een verenigingssportbeleidsplan. De minister verwacht dat ze zich in het nieuwe decreet zullen inschrijven.

Er is voor de provincies maar één doelstelling: deze van de gehandicaptensport. De verwachtingen zijn duidelijk afgebakend en de Vlaamse overheid zet daar de nodige middelen tegenover. Er is dus wel degelijk nagedacht over cofinanciering van provincies, maar omwille van beperkte Vlaamse subsidie per provincies is dit niet opgenomen.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMING

Artikelen 1 en 2

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 14 stemmen.

Artikel 3

Een amendement nr. 20, voorgesteld door de heer Bart Caron, mevrouw Ulla Werbrouck, de heer Peter Gysbrechts, mevrouw Els Kindt en de heren Steve D’Hulster en Kris Van Dijck (*Parl. St. Vl. Parl. 2011-12, nr. 1582/4*) strekt ertoe aan het eerste lid een zin toe te voegen, die luidt als volgt: “Dit veronderstelt in ieder geval de aanwezigheid van het nodige deskundige personeel binnen de respectieve instellingen.”

De heer *Bart Caron* stelt namens de indieners dat deze toevoeging de lokale sportfunctionarissen en besturen wat meer houvast kan bieden, zonder dat het voorwaarden met betrekking tot middelen toevoegt. Het onderstreept wel dat deskundigheid nodig is bij het ingezette personeel. Dit voorstel tot amendering wordt ondersteund door de SARC. De bepaling is bovendien analoog met het nieuwe decreet op het lokaal cultuurbeleid.

Het amendement en het aldus geamendeerde artikel 3 worden unaniem aangenomen met 14 stemmen.

Artikel 4

Een amendement nr. 1 voorgesteld door de heren Johan Deckmyn, Wim Wienen, Chris Janssens en Wim Van Dijck strekt ertoe op de tweede regel de woorden “en de provincies” te schrappen (*Parl. St. Vl. Parl. 2011-12, nr. 1582/3*).

De heer *Johan Deckmyn* stelt dat er in het decreet houdende het stimuleren en subsidiëren van een lokaal sportbeleid geen ruimte is voor het provinciale niveau, gelet op het feit dat sport een persoonsgebonden materie is.

De heer *Kris Van Dijck* wijst erop dat als men de provincie uit het decreet wil schrappen, de volledige gehandicaptensport van de kaart wordt geveegd. Dit is immers een provinciale bevoegdheid.

De heer *Johan Deckmyn* repliceert dat het niet aan zijn partij is om het hele beleid te voeren. Als men alternatieven wil, dan moet men ook de oppositie in het beleid betrekken. Amendementen van de meerderheid, waarmee hij kan instemmen, werden hem niet voorgelegd om mee te ondertekenen. Men moet dan ook niet vragen naar alternatieven. Het gaat om een principiële zaak.

In de algemene bespreking heeft de heer Deckmyn het belang van G-sport al benadrukt. Hij ondersteunt ze ook, maar ze stroken niet met zijn visie op het provinciale niveau. Hij herhaalt dat men dit zou kunnen oplossen door een intergemeentelijke samenwerking.

Het amendement wordt verworpen met 10 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding. Artikel 4 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikel 5

Een amendement nr. 2 voorgesteld door de heren Johan Deckmyn, Wim Wienen, Chris Janssens en Wim Van Dijk (*Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1582/3), strekt ertoe 1° te vervangen door wat volgt: “1° het ondersteunen van de kwalitatieve uitbouw van de sportverenigingen via structurele maatregelen of via een doelgericht subsidiebeleid;”.

De *indieners* stellen dat veel Vlaamse gemeenten niet enkel subsidiegestuurd willen werken. In die zin is het dan jammer dat er in artikel 5, eerste lid, enkel sprake is van het uitbouwen van sportverenigingen via een doelgericht subsidiebeleid. Men kan dit evengoed doen door bijvoorbeeld sportverenigingen kwalitatief te ondersteunen door het gratis ter beschikking stellen van sportinfrastructuur.

Het amendement wordt verworpen met 10 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding. Artikel 5 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Artikel 6

Dit artikel wordt unaniem aangenomen met 14 stemmen.

Artikel 7

Een amendement nr. 21, voorgesteld door de heer Bart Caron, mevrouw Ulla Werbrouck en de heer Peter Gysbrechts (*Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1582/4), strekt ertoe een zinsnede toe te voegen, die luidt als volgt: “, met dien verstande dat de Vlaamse Regering geen hoger bestedingspercentage per beleidsdoelstelling kan opleggen dan 12,5 procent van de totale aan de gemeente toegekende subsidie.”.

De heer *Bart Caron* stelt dat dit amendement gebaseerd is op het SARC-advies. Belangrijk voor de Vlaamse gemeenten is dat de bestedingspercentages die in het decreet worden aangekondigd en in de uitvoeringsbesluiten zullen worden vastgelegd, de autonomie, de responsabilisering en de regiefunctie van de gemeenten niet in het gedrang brengen. Daarom worden de bestedingspercentages best in overleg met de sector vastgelegd.

Dat de Vlaamse Regering bestedingspercentages wil opleggen, is haar goed recht. Zo wordt vermeden dat een lokale overheid bijvoorbeeld enkel inzet op sportclubs en helemaal niet op anders georganiseerde sport, of omgekeerd. Maar de bestedingspercentages zouden maximaal 10 tot 12 procent per beleidsdoelstelling mogen bedragen, zodat de gemeente zelf over ongeveer 50 procent van de subsidies kan beslissen. Het is van fundamenteel belang dat de lokale overheid zelf kan bepalen hoe de beleidsprioriteiten worden ingevuld, hoe bijvoorbeeld de sportclubs worden ondersteund (prioriteit 1 en 2 zouden kunnen samengenomen worden), afhankelijk van de lokale realiteit.

Anderzijds is de versnippering van de middelen in gefragmenteerde bedragen, gekoppeld aan bepaalde beleidsprioriteiten, nefast. Het verhoogt de planlast en verlaagt de effectiviteit. Gemeenten moeten eigen accenten kunnen leggen, en niet van alles een beetje doen. Keuzes maken dus. Dit amendement laat gemeenten zelf bepalen hoeveel zij willen inzetten op welke doelstelling. De behoeften zijn immers niet overal gelijk.

De heer *Bart Caron* beoogt dus de autonomie van de lokale besturen te vergroten door een deel van de Vlaamse subsidie in de vrije beleidsruimte van de lokale besturen te steken. Hoe lager het percentage dat de gemeenten opgelegd krijgen via de Vlaamse beleidsprioriteiten, hoe meer lokale beleidsruimte er is.

Minister *Philippe Muylers* antwoordt dat men de bestedingspercentages beter in een uitvoeringsbesluit vastlegt. Er worden maar vier beleidsprioriteiten vastgesteld. Men moet, zoals de heer Caron stelde, bescheiden zijn. Via het uitvoeringsbesluit zal vanuit Vlaanderen aangegeven worden hoeveel men op welke beleidsprioriteit minimaal moet inbrengen. De minister is het niet eens met het idee om dit in het decreet zelf in te schrijven.

De heer *Kris Van Dijck* vult aan dat dit een voorbeeld is van een evenwichtsoefening. Men wenst blijvend te onderlijnen dat er een serieuze doorstroming is naar de sportclubs. Men moet de lokale besturen daarom op dat vlak weinig ruimte geven om ervan af te wijken. Men rekent daar in de sportfederaties op. Men mag ook niet vergeten dat er voorzien is in cofinanciering.

De heer *Bart Caron* stelt dat de techniek om alles in een decreet te regelen gegroeid is vanuit het Cultuurpact. De macht van het parlement was dan groter.

Mevrouw *Ulla Werbrouck* had ook liever gezien dat het bestedingspercentage in het decreet was vastgelegd. Ze hoopt dat de minister dit overlegt met de betrokken actoren, vooraleer de uitvoeringsbesluiten te nemen. Ze hoopt ook dat er snel een evaluatie volgt.

Amendement nr. 21 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 6. Artikel 7 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 6 onthoudingen.

Artikelen 8 tot en met 10

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 14 stemmen.

Artikel 11

Een amendement nr. 3 (stuk 1582/3) voorgesteld door de heren Johan Deckmyn, Wim Wienen, Chris Janssens en Wim Van Dijck strekt ertoe 1° te vervangen door wat volgt: “1° het ondersteunen van de kwalitatieve uitbouw van de sportverenigingen via structurele maatregelen of via een doelgericht subsidiebeleid;”.

Voor de verantwoording van dit amendement verwijzen de indieners naar de verantwoording van amendement nr. 2 op artikel 5. Zij zijn immers voor de afschaffing van het provinciale niveau.

Het amendement wordt verworpen met 10 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding. Artikel 11 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Artikelen 12 tot en met 15

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 14 stemmen.

Artikelen 16 tot en met 34

Door de heren Johan Deckmyn, Wim Wienen, Chris Janssens en Wim Van Dijck worden de amendementen nr. 4 tot en met 19 ingediend (stuk 1582/3).

De *indieners* stellen dat er in het decreet houdende het stimuleren en subsidiëren van een lokaal sportbeleid geen ruimte hoeft te zijn voor het provinciale niveau, gelet op het feit dat sport een persoonsgebonden materie is. Zij wensen dit te vertalen door een reeks amendementen op de hoofdstukken 3 en 4 van het ontwerp van decreet. Voor de verantwoording ervan verwijzen ze naar hun eerder ingediend amendement nr. 1 op artikel 4.

Amendement nr. 4 strekt ertoe hoofdstuk 3, dat bestaat uit de artikelen 16 tot en met 21, te schrappen.

Amendement nr. 5 strekt ertoe in hoofdstuk 4, in het opschrift van afdeling 1, de woorden “, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies” te vervangen door de woorden “en de Vlaamse Gemeenschapscommissie”.

Amendement nr. 6 op artikel 22 strekt ertoe in §1, eerste lid, in de inleidende bepaling, op de eerste en tweede regel, de woorden “, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies” te vervangen door de woorden “en de Vlaamse Gemeenschapscommissie”.

Amendement nr. 7 op artikel 23 strekt ertoe op de tweede en derde regel de woorden “, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies” te vervangen door de woorden “en de Vlaamse Gemeenschapscommissie”.

Amendement nr. 8 op artikel 24 strekt ertoe in het eerste lid, in de inleidende bepaling, op de tweede regel, de woorden “, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies” te vervangen door de woorden “en de Vlaamse Gemeenschapscommissie”.

Amendement nr. 9 op artikel 25 strekt ertoe in het eerste lid, op de eerste en tweede regel, de woorden “, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies” te vervangen door de woorden “en de Vlaamse Gemeenschapscommissie”.

Amendement nr. 10 op artikel 26 strekt ertoe in het eerste lid, op de eerste en tweede regel, de woorden “, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies” te vervangen door de woorden “en de Vlaamse Gemeenschapscommissie”.

Amendement nr. 11 op artikel 27 strekt ertoe in het eerste lid, op de derde regel, de woorden “, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies” te vervangen door de woorden “en de Vlaamse Gemeenschapscommissie”.

Amendement nr. 12 strekt ertoe in het opschrift van afdeling 2 de woorden “, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies” te vervangen door de woorden “en de Vlaamse Gemeenschapscommissie”.

Amendement nr. 13 op artikel 28 strekt ertoe in §1, in de inleidende bepaling, op de tweede en derde regel, de woorden “, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies” te vervangen door de woorden “en de Vlaamse Gemeenschapscommissie”.

Amendement nr. 14 op artikel 29 strekt ertoe op de derde en vierde regel de woorden “, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies” te vervangen door de woorden “en de Vlaamse Gemeenschapscommissie”.

Amendement nr. 15 op artikel 30 strekt ertoe in het eerste lid, in de inleidende bepaling, op de derde regel, de woorden “, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies” te vervangen door de woorden “en de Vlaamse Gemeenschapscommissie”.

Amendement nr. 16 op artikel 31 strekt ertoe in het eerste lid, op de tweede en derde regel, de woorden “, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies” te vervangen door de woorden “en de Vlaamse Gemeenschapscommissie”.

Amendement nr. 17 op artikel 32 strekt ertoe in het eerste lid, op de tweede en derde regel, de woorden “, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies” te vervangen door de woorden “en de Vlaamse Gemeenschapscommissie”.

Amendement nr. 18 op artikel 33 strekt ertoe in het eerste lid, op de voorlaatste regel, de woorden “, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies” te vervangen door de woorden “en de Vlaamse Gemeenschapscommissie”.

Amendement nr. 19 op artikel 34 strekt ertoe op de eerste regel de woorden “, de provincies” te schrappen.

Als antwoord op de ingediende amendementen verwijst de heer *Kris Van Dijck* naar het standpunt dat reeds werd ingenomen over amendement nr. 1 bij de bespreking van artikel 4. Als men het provinciale niveau afschaft, schaft men ook meteen de gehandicaptensport af die aan de provincies werd toebedeeld, en dat is niet de bedoeling.

De amendementen nr. 4 tot en met 19 worden verworpen met 10 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding. De hoofdstukken 3 en 4 met de artikelen 16 tot en met 34 worden ongewijzigd aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Artikelen 35 tot en met 38

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 14 stemmen.

IV. EINDSTEMMING

Het geamendeerde ontwerp van decreet houdende het stimuleren en subsidiëren van een lokaal sportbeleid wordt aangenomen met 10 stemmen bij 4 onthoudingen.

Philippe DE COENE,
voorzitter

Els KINDT,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

BBC	beleids- en beheerscyclus
Bloso	Agentschap voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie
BVLO	Bond voor Lichamelijke Opvoeding
G-sport	Gehandicaptensport
ISB	Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid
OCMW	Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn
SARC	Strategische adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
SVA	Sport voor Allen
VGC	Vlaamse Gemeenschapscommissie
Vlabus	Vlaams Bureau voor Sportbegeleiding
VSF	Vlaamse Sportfederatie
VVP	Vereniging van Vlaamse Provincies
VVSG	Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten

BIJLAGE:

Vergelijkende tabel van drie ontwerpen van decreet Lokaal Beleid

Vergelijking decreten lokaal cultuur-, jeugd- en sportbeleid

Provinciale bevoegdheden

Cultuur	Jeugd	Sport
<p>Art. 59. Ter ondersteuning van de bibliotheekwerking van elke gemeente in de provincie neemt elke provincie het initiatief tot een streekggericht bibliotheekbeleid.</p> <p>Elke provincie geeft autonoom invulling aan het streekggericht bibliotheekbeleid ter ondersteuning van de bibliotheekwerking in de provincie. Speciale aandacht gaat naar de schaalvergroting van de bibliotheekwerking, door provinciale bibliotheeksystemen te ontwikkelen en aan te bieden, en door samenwerkingsverbanden tussen gemeenten te begeleiden, te stimuleren en te ondersteunen.</p> <p>De provincie betreft de gemeenten, via een ruim participatieproces, actief bij de invulling, uitvoering en evaluatie van het streekggericht bibliotheekbeleid.</p> <p>De Vlaamse Regering zal jaarlijks minstens één interbestuurlijk overleg organiseren om het Vlaamse, provinciale en lokale bibliotheekbeleid op elkaar af te stemmen.</p> <p>Art. 60. De provincies zijn bevoegd om: 1° ondersteuning te bieden aan vormen van bovenlokale platformwerking en samenwerking in</p>	<p>Art. 8. De provinciebesturen zijn bevoegd voor : 1° het exploiteren en ondersteunen van bovenlokale jeugddomeinen en jeugdinfrastructuur en uitediensten voor de jeugd; 2° het voeren van een inclusief beleid voor kinderen en jongeren die omwille van hun afkomst, hun thuissituatie, hun fysieke of mentale situatie of hun statuut een groter risico lopen op achterstelling of uitsluiting op een of meerdere levensdomeinen; 3° het organiseren van participatie van kinderen en jongeren bij de voorbereiding, uitvoering en evaluatie van het provinciaal beleid; 4° het voeren van een impulsbeleid ter ondersteuning van jong artistiek talent overeenkomstig de bepalingen opgenomen in een bestuursakkoord zoals vermeld in artikel 2 van het Provinciedecreet; 5° het coachen, stimuleren van netwerken en vorming van gemeentebesturen, intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en verenigingen actief op voornoemde terreinen; 6° het voeren van een impulsbeleid ter uitvoering van het Vlaams jeugd- en kinderrechtenbeleid</p>	<p>Art. 16. De provincies zijn bevoegd voor de volgende aangelegenheden inzake sport: 1° het stimuleren van personen met een handicap tot sportbeoefening; 2° het, op vraag van de gemeenten, stimuleren en ondersteunen van de regionale werking in de sportsector; 3° het ondersteunen of organiseren van bovenlokale sportevenementen; 4° het bouwen of subsidiëren van bovenlokale sportinfrastructuur; 5° het coördineren van de relatie tussen natuur, sport en recreatie en ruimtelijke ordening; 6° het beheren van unieke bovenlokale instellingen in de sport. Onder een unieke bovenlokale instelling in de sport wordt verstaan een bovenlokale organisatie die een specifieke meerwaarde betekent voor de sport op provinciaal niveau en die niet op Vlaams of op lokaal niveau ingevuld wordt.</p>

<p>het kader van het lokaal cultuurbeleid en de lokale cultuureducatie en cultuurcommunicatie, met uitzondering van de structurele subsidiëring van activiteiten die worden ondersteund op basis van artikel 38 van dit decreet;</p> <p>2° het sociaal-cultureel volwassenenwerk van bovenlokaal belang structureel te ondersteunen, met uitzondering van de ondersteuning aan organisaties die structureel gesubsidieerd worden op basis van de Vlaamse vigerende regelgeving met betrekking tot het sociaal-cultureel volwassenenwerk;</p> <p>3° kwaliteitsbevorderende maatregelen te nemen binnen de amateurkunstensector, meer bepaald:</p> <p>a) de structurele ondersteuning van organisaties van bovenlokaal belang, met uitzondering van de organisaties die structureel gesubsidieerd worden op basis van de Vlaamse vigerende regelgeving met betrekking tot de amateurkunsten;</p> <p>b) de organisatie van wedstrijden en tornooien met het oog op kwaliteitsbevordering;</p> <p>4° de professionele kunsten van bovenlokaal belang structureel te ondersteunen, met uitzondering van de organisaties of kunstenaars die structureel gesubsidieerd worden op basis van de Vlaamse vigerende regelgeving met betrekking tot de kunsten ;</p> <p>5° ondersteuning te bieden aan circusorganisaties van bovenlokaal belang, circusevenementen en circusateliers, met uitzondering van de ondersteuning aan organisaties, evenementen en ateliers die structureel gesubsidieerd worden op basis van de Vlaamse vigerende regelgeving met betrekking tot het circus;</p> <p>6° een regionaal cultureel-erfgoedbeleid te</p>	<p>overeenkomstig de bepalingen opgenomen in een bestuursakkoord zoals vermeld in artikel 2 van het Provinciedecreet.</p> <p>De provincies zijn niet bevoegd voor het subsidiëren van verenigingen waaraan de Vlaamse Gemeenschap in het kader van haar jeugdbeleid een werkingssubsidie toekent ter ondersteuning van de personeels- en werkingskosten die voortvloeiën uit een structurele activiteit die een continu en permanent karakter vertoont, ongeacht of die algemene werkingssubsidie wordt toegekend voor de volledige activiteit van de begunstigde of voor een afgescheiden deelactiviteit. Behalve voor projectsubsidies in het kader van het impulsbeleid zoals 4° en 6° van lid 1.</p> <p>Onverminderd wat bepaald is in het tweede lid kunnen verenigingen die door de Vlaamse Gemeenschap uitsluitend gesubsidieerd worden in het kader van het decreet van 7 mei 2004 houdende aanvullende subsidies voor tewerkstelling in de culturele sector, wel door de provincies gesubsidieerd worden.</p> <p>Een provincie die op 1 januari 2014 deelneemt in een rechtspersoon die gericht is op het uitoefenen van een bevoegdheid of taak vermeld in artikel 4 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, kan dit blijven doen voor zover die instelling opgenomen is in de lijst vastgesteld door de Vlaamse Regering, na advies van de provincies.</p>	
---	--	--

		<p>voeren zoals wordt bepaald in de Vlaamse vigerende regelgeving met betrekking tot het cultureel-erfgoedbeleid;</p> <p>7° gebiedsgerichte projecten, impulsprojecten of projecten voor bijzondere doelgroepen in het kader van het beleid met betrekking tot het sociaal-cultureel volwassenenwerk, het (amateur)kunstenbeleid, het circusbeleid en het cultureel-erfgoedbeleid te ondersteunen. Op verzoek van hetzij de Vlaamse Regering, hetzij een of meer provincies, kan dat opgenomen worden in een bestuursakkoord als vermeld in artikel 2 van het Provinciedecreet;</p> <p>8° in afwijking van punt 2°, 3°, 4°, 5° en 6°, ondersteuning te bieden aan initiatieven en organisaties die worden ondersteund door de Vlaamse overheid, maar waarvan de provincie medeorganisator is, binnen de afspraken die zijn opgenomen in een beheersovereenkomst.</p> <p>Een provincie die op 1 januari 2014 deelneemt in een rechtspersoon die gericht is op het uitvoeren van een bevoegdheid of taak als vermeld in artikel 4 en 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, behoudt die bevoegdheid voor zover die instelling opgenomen is in de lijst die de Vlaamse Regering heeft vastgesteld, na advies van de provincies.</p>
--	--	--

Beleidsprioriteiten

Cultuur	Jeugd	Sport
<p>Art. 5. De ondersteuning gebeurt op basis van de volgende Vlaamse beleidsprioriteiten:</p> <p>1° de gemeente voert een kwalitatief en duurzaam lokaal cultuurbeleid;</p> <p>2° de gemeente organiseert een laagdrempelige bibliotheek, aangepast aan de hedendaagse behoeften;</p> <p>3° de gemeente, opgenomen in de lijst van steden en gemeenten die als bijlage bij dit decreet is gevoegd, organiseert een cultuurcentrum.</p>	<p>Art. 4. §1. De Vlaamse Regering verleent onder de voorwaarden, vastgesteld bij dit decreet, subsidies aan gemeenten uit het Nederlandse taalgebied en aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor de uitvoering van een of meer beleidsprioriteiten voor het jeugdbeleid, ten behoeve van het jeugdwerk. Die beleidsprioriteiten zijn:</p> <p>1° de ondersteuning van het jeugdwerk in algemene zin;</p> <p>2° de bevordering van de participatie aan het jeugdwerk van kinderen en jongeren in maatschappelijk kwetsbare situaties.</p> <p>De Vlaamse Regering kan een of meer extra beleidsprioriteiten bepalen.</p> <p>(...)</p> <p>§3. De subsidies die de gemeentebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie krachtens artikel 4, paragraaf 1 en paragraaf 2 ontvangen, kunnen uitsluitend aangewend worden voor de ondersteuning van jeugdwerkinitiatieven die hun zetel hebben in het Nederlandstalig taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Op deze zetel moeten in het Nederlands de gegevens over de werking, de leden, de vorming van de begeleiders en het financiële beheer aanwezig zijn. Deze jeugdwerkinitiatieven moeten het Nederlands gebruiken bij hun werking.</p>	<p>Art. 5. De Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen voor de gemeenten zijn:</p> <p>1° het ondersteunen van de kwalitatieve uitbouw van de sportverenigingen via een doelgericht subsidiebeleid;</p> <p>2° het stimuleren van sportverenigingen tot professionalisering met een bijzonder accent op kwaliteitsvolle jeugdsportbegeleiding en eventueel tot onderlinge samenwerking;</p> <p>3° het voeren van een activeringsbeleid met het oog op een levenslange sportparticipatie via een anders georganiseerd laagdrempelig beweeg- en sportaanbod;</p> <p>4° het voeren van een beweeg- en sportbeleid met aandacht voor transversale samenwerking zodat kansengroepen gelijke kansen krijgen om actief te participeren in sport.</p> <p>Art. 6. De Vlaamse beleidsprioriteit, vermeld in artikel 5, 1°, heeft tot doel het stimuleren van sportverenigingen via directe financiële ondersteuning in de uitbouw van een kwaliteitsvolle permanente inhoudelijke sportwerking, door de kwalitatieve uitbouw van de structuur, de organisatie en de omkadering van de sportvereniging te verhogen. De sportverenigingen bieden sporten aan die vermeld staan op de sporttakkenlijst of die aangeboden worden door erkende Vlaamse sportfederaties of door erkende Vlaamse organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding.</p> <p>De Vlaamse beleidsprioriteit, vermeld in</p>

artikel 5, 2°, heeft enerzijds tot doel de kwaliteit van de jeugdsportbegeleiders binnen de sportverenigingen te verhogen en biedt anderzijds de mogelijkheid de professionele omkadering te verhogen via coördinerende functies in de sportverenigingen. Deze beleidsprioriteit heeft ook tot doel de structurele samenwerking of fusies tussen sportverenigingen te ondersteunen met het oog op de uitbouw van een bredere en kwaliteitsvolle werking. De sportverenigingen zijn aangesloten bij een erkende Vlaamse sportfederatie.

De Vlaamse beleidsprioriteit, vermeld in artikel 5, 3°, heeft tot doel een lokaal beweeg- en sportbeleid te stimuleren dat erop gericht is de bevolking te activeren tot levenslang sporten door een anders georganiseerd laagdrempelig beweeg- en sportaanbod te organiseren of te ondersteunen. Bij dit beweeg- en sportaanbod moet de fysieke inspanning centraal staan.

De Vlaamse beleidsprioriteit, vermeld in artikel 5, 4°, heeft tot doel een lokaal beweeg- en sportbeleid te stimuleren dat personen die wegens hun sociaal zwakkere positie minder kans hebben om te participeren in sport, aanzet tot bewegen en sporten waarbij de fysieke inspanning centraal staat. Binnen het beweeg- en sportbeleid is er aandacht voor transversale samenwerking en wordt het wegwerken van drempels die resulteren in gelijke sportparticipatie van kansengroepen beoogd.

Inspraak	Cultuur	Jeugd	Sport
<p>Art. 52. Met het oog op de voorbereiding en de evaluatie van het cultuurbeleid, organiseert de gemeente inspraak en participatie met alle lokale belanghebbenden. Ze toont aan dat ze de lokale belanghebbenden heeft betrokken bij de opmaak van de strategische meerjarenplanning.</p> <p>Art. 53. De gemeente moet de volgende culturele actoren bij de organisatie van inspraak en participatie betrekken:</p> <p>1° alle culturele organisaties en instellingen, zowel private als publieke, die het Nederlandstalige culturele leven bevorderen, die werken met vrijwilligers of met professionele beroepskrachten en die een werking ontplooiën op het grondgebied van de gemeente;</p> <p>2° deskundigen op het vlak van cultuur die het Nederlandstalige culturele leven bevorderen en die in de gemeente wonen.</p> <p>Art. 54. De gemeente kan de actoren, vermeld in artikel 53, op twee manieren betrekken in het cultuurbeleid:</p> <p>1° door de oprichting van één gemeentelijke raad, met adviserende bevoegdheid over alle culturele materies voor de hele gemeente;</p> <p>2° door de oprichting van sectorale deelraden, met adviserende bevoegdheid over hun sectorale materie voor de hele gemeente.</p> <p>Vertegenwoordigers van elke deelraad vormen daarnaast een overkoepelende gemeentelijke</p>	<p>Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder:</p> <p>(...)</p> <p>2° jeugdraad: adviesorgaan dat is opgericht om de betrokkenheid en de inspraak van kinderen en jongeren te verzekeren bij de beleidsvoorbereiding, bij de uitwerking van de gemeentelijke dienstverlening en bij de evaluatie ervan, inzonderheid de voorbereiding en uitvoering van het meerjarenplan van de gemeente of dat is opgericht om de betrokkenheid en de inspraak van kinderen en jongeren te verzekeren bij de voorbereiding en uitvoering van het jeugdbeleid van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (...)</p> <p>Art. 5. §1. Om voor subsidiëring in aanmerking te komen en met het oog op de organisatie van het overleg en de inspraak bij de voorbereiding en de uitvoering van het jeugdbeleid, inzonderheid in het kader van het meerjarenplan, richt de gemeenteraad een bestaande jeugdraad op of erkent de gemeenteraad een al bestaande jeugdraad.</p> <p>Om in aanmerking te komen voor subsidiëring richt de Vlaamse Gemeenschapscommissie een jeugdraad op of erkent de Vlaamse Gemeenschapscommissie een al bestaande jeugdraad. Ze doet dat met het oog op de organisatie van het overleg en de inspraak van kinderen en jongeren bij de voorbereiding en de uitvoering van het jeugdbeleid.</p> <p>§2. De volgende personen zijn lid van de</p>	<p>Art. 15. §1. Het gemeentebestuur en de Vlaamse Gemeenschapscommissie beschikken over een sportraad die, op eigen initiatief of op verzoek, autonoom advies geeft aan de overheid, over alle aangelegenheden die de sportraad belangrijk acht in het kader van het sportbeleid.</p> <p>De schepenen of het collegelid, bevoegd voor sport, kan als waarnemer de vergaderingen bijwonen.</p> <p>Het lidmaatschap van de sportraad kan niet als voorwaarde voor subsidiëring worden gesteld.</p> <p>§2. Het gemeentebestuur moet aantonen dat ze de sportraad heeft betrokken bij de opmaak van de strategische meerjarenplanning met betrekking tot het beleidsveld sport en dat het om advies heeft gevraagd over de strategische meerjarenplanning met betrekking tot het beleidsveld sport. De sportraad bespreekt ook jaarlijks de door de gemeente opgemaakte jaarrekening met betrekking tot het beleidsveld sport.</p> <p>De Vlaamse Gemeenschapscommissie moet aantonen dat ze de sportraad heeft betrokken bij de planning met betrekking tot het sportbeleid en dat ze om advies heeft gevraagd over de planningsdocumenten met betrekking tot het Sport voor Allen-beleid in het kader van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen. De sportraad bespreekt ook jaarlijks de door de Vlaamse Gemeenschapscommissie opgemaakte rapporteringsdocumenten met betrekking tot het</p>	<p>Art. 15. §1. Het gemeentebestuur en de Vlaamse Gemeenschapscommissie beschikken over een sportraad die, op eigen initiatief of op verzoek, autonoom advies geeft aan de overheid, over alle aangelegenheden die de sportraad belangrijk acht in het kader van het sportbeleid.</p> <p>De schepenen of het collegelid, bevoegd voor sport, kan als waarnemer de vergaderingen bijwonen.</p> <p>Het lidmaatschap van de sportraad kan niet als voorwaarde voor subsidiëring worden gesteld.</p> <p>§2. Het gemeentebestuur moet aantonen dat ze de sportraad heeft betrokken bij de opmaak van de strategische meerjarenplanning met betrekking tot het beleidsveld sport en dat het om advies heeft gevraagd over de strategische meerjarenplanning met betrekking tot het beleidsveld sport. De sportraad bespreekt ook jaarlijks de door de gemeente opgemaakte jaarrekening met betrekking tot het beleidsveld sport.</p> <p>De Vlaamse Gemeenschapscommissie moet aantonen dat ze de sportraad heeft betrokken bij de planning met betrekking tot het sportbeleid en dat ze om advies heeft gevraagd over de planningsdocumenten met betrekking tot het Sport voor Allen-beleid in het kader van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen. De sportraad bespreekt ook jaarlijks de door de Vlaamse Gemeenschapscommissie opgemaakte rapporteringsdocumenten met betrekking tot het</p>

<p>raad met adviserende bevoegdheid over de grote lijnen van het gemeentelijk cultuurbeleid.</p> <p>Art. 55. De gemeente moet, in het kader van de beleidsvoorbereiding en -evaluatie, advies vragen aan de adviesorganen over alle aangelegenheden, vermeld in artikel 4, 1° tot en met 10°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, met uitzondering van punt 7° (jeugdbeleid) en 9° (sport).</p> <p>Art. 56. De adviesorganen kunnen ook op eigen initiatief advies uitbrengen.</p> <p>Art. 57. De gemeente moet bij het nemen van beslissingen eventuele afwijkingen op de uitgebrachte adviezen motiveren.</p> <p>Art. 58. De gemeente bepaalt de nadere voorwaarden van de werking van de adviesorganen voor cultuur.</p>	<p>gemeentelijke jeugdraad:</p> <p>1° de afgevaardigde van de geïnteresseerde plaatselijke jeugdwerkinitiatieven die een actieve werking of rekrutering kunnen aantonen ten aanzien van kinderen en jongeren uit de gemeente;</p> <p>2° geïnteresseerde kinderen en jongeren uit de gemeente, gecoöpteerd door de jeugdraad.</p> <p>De volgende personen zijn lid van de jeugdraad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie:</p> <p>1° de afgevaardigde van de geïnteresseerde plaatselijke jeugdwerkinitiatieven die een actieve werking of rekrutering kunnen aantonen ten aanzien van kinderen en jongeren uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad;</p> <p>2° geïnteresseerde kinderen en jongeren uit het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, gecoöpteerd door de jeugdraad.</p> <p>Politieke mandatarissen kunnen geen lid zijn van de jeugdraad.</p> <p>Het lidmaatschap van de jeugdraad kan niet als voorwaarde voor lokale subsidiëring worden gesteld.</p> <p>§3. Het college van burgemeester en schepenen toont aan dat ze advies vraagt aan de jeugdraad over alle aangelegenheden die betrekking hebben op het jeugdbeleid, ook bij de opmaak van het meerjarenplan. Het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie toont aan dat het advies vraagt aan de jeugdraad, ten minste bij de opmaak van het jeugdbeleidsplan en over andere aangelegenheden die betrekking hebben op het jeugdbeleid.</p> <p>De jeugdraad kan op eigen initiatief advies uitbrengen over alle aangelegenheden die betrekking hebben op kinderen en jongeren.</p> <p>Het college van burgemeester en schepenen en het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie motiveren bij het</p>	<p>Sport voor Allen-beleid in het kader van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen.</p> <p>§3. Het bestuur motiveert bij het nemen van beslissingen eventuele afwijkingen op de uitgebrachte adviezen aan de sportraad.</p>
--	---	--

	<p>nemen van beslissingen waarom het college het advies van de jeugdraad niet of maar gedeeltelijk volgt.</p> <p>§4. De gemeenteraden en de Vlaamse Gemeenschapscommissie bepalen de nadere voorwaarden van de werking van de jeugdraad, en in elk geval:</p> <p>1° de maatregelen waarmee het recht op informatie van de jeugdraad ten aanzien van het college van burgemeester en schepenen of van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie wordt gewaarborgd;</p> <p>2° de wijze waarop de jeugdraad wordt ondersteund;</p> <p>3° de wijze waarop het college van burgemeester en schepenen of het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie een gemotiveerd standpunt over de uitgebrachte adviezen inneemt;</p> <p>4° maatregelen met betrekking tot de openbaarheid van de adviezen en de werkzaamheden van de jeugdraad.</p>	
--	--	--

Bijkomende voorwaarden

Cultuur	Jeugd	Sport
<p>Art. 7. Om te kunnen intekenen op de Vlaamse beleidsprioriteit, vermeld in artikel 5, 1°, moet een gemeente, alleen of in een samenwerkingsverband van een of meer andere gemeenten:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1° een coördinerende rol opnemen met betrekking tot het lokaal cultuurbeleid; 2° de lokale belanghebbenden betrekken bij de opmaak van de strategische meerjarenplanning; 3° minstens 0,8 euro per inwoner besteden aan ondersteuning van particuliere, verenigingen en instellingen; 4° beschikken over een openbare bibliotheek en over een cultuurcentrum of een gemeenschapscentrum. De Vlaamse Regering specificiert de infrastructuurvoorwaarden waaraan een gemeenschapscentrum moet voldoen; 5° met het oog op monitoring, naast de door de gemeenteraad goedgekeurde jaarrekening, één keer per jaar algemene beleidsrelevante gegevens ter beschikking stellen over het gemeentelijk cultuurbeleid in de vorm en volgens de procedure die de Vlaamse Regering bepaalt. <p>Art. 9. Elke gemeente moet, alleen of in een samenwerkingsverband van een of meer andere gemeenten, een openbare bibliotheek organiseren. Om te kunnen intekenen op de Vlaamse beleidsprioriteit, vermeld in artikel 5, 2°, moet de openbare bibliotheek:</p>	<p>Art. 4. §6. Gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie die op basis van dit decreet voor subsidiëring in aanmerking willen komen, besteden binnen de Vlaamse beleidsprioriteiten voor het jeugdbeleid specifieke aandacht aan kinderen en jongeren in maatschappelijk kwetsbare situaties.</p>	<p>Art. 3. De subsidies die door de toepassing van dit decreet worden uitgekeerd, kunnen uitsluitend aangewend worden voor de ondersteuning of organisatie van Nederlandstalige sportinitiatieven. Onder Nederlandstalige sportinitiatieven wordt verstaan initiatieven van instellingen die hun zetel en werking hebben in het Nederlandse taalgebied of initiatieven van instellingen die hun zetel en werking hebben in het tweetalige gebied Brussel–Hoofdstad en die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd als uitsluitend behorend tot de Vlaamse Gemeenschap. De instellingen moeten het Nederlands gebruiken bij hun werking en organisatie. De gegevens en documenten van die instellingen moeten in het Nederlands aanwezig zijn op de zetel.</p> <p>Art. 9. De subsidie die de Vlaamse Regering toekent op basis van de Vlaamse beleidsprioriteiten, vermeld in artikel 5, wordt door de gemeente met minstens 30 procent vermeerderd. De gemeente besteedt dat bedrag aan de Vlaamse beleidsprioriteiten, vermeld in artikel 5.</p> <p>Art. 34. De gemeenten, de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de provincies en de organisaties bedoeld in de artikelen 24 en 30 verbinden zich ertoe op verzoek van de Vlaamse Regering gegevens ter beschikking te stellen in het kader van de monitoring van het lokale sportbeleid.</p>

		<p>1° inspelen op maatschappelijke uitdagingen zoals de digitalisering van de samenleving;</p> <p>2° een onafhankelijk en pluriform informatieaanbod ter beschikking stellen, breed en zorgvuldig samengesteld, aangepast aan de behoeften van het doelpubliek en in een niet-commerciële omgeving;</p> <p>3° een online-catalogus aanbieden vanuit een bibliotheeksysteem, gebaseerd op de gegevens van het centraal bibliografisch achtergrondbestand Open Vlacc;</p> <p>4° de raadpleging in de bibliotheek van alle informatiedragers en de uitleening van materialen en bestanden zo laagdrempelig mogelijk maken, in het bijzonder voor moeilijk bereikbare doelgroepen;</p> <p>5° een optimale publieke dienstverlening garanderen op klantvriendelijke uren;</p> <p>6° van de middelen, bestemd voor de aankoop van gedrukte materialen, jaarlijks minstens 75 percent van het vastgestelde budget besteden aan Nederlandstalige publicaties;</p> <p>7° met het oog op monitoring, naast de door de gemeenteraad goedgekeurde jaarrekening, één keer per jaar algemene beleidsrelevante gegevens ter beschikking stellen over de openbare bibliotheek in de vorm en volgens de procedure die de Vlaamse Regering bepaalt.</p> <p>Art. 11. Om te kunnen intekenen op de Vlaamse beleidsprioriteit, vermeld in artikel 5, 3°, moet een gemeente, opgenomen in de lijst van Steden en Gemeenten, vermeld in artikel 10, alleen of in een samenwerkingsverband met een of meer aangrenzende gemeenten:</p> <p>1° enerzijds een eigen aanbod realiseren waarbij een regionaal relevante staalkaart van allerlei cultuuruitingen, complementair aan de lokale en regionale behoeften, wordt aangeboden, en</p>
--	--	---

		<p>anderzijds de receptieve werking ondersteunen; 2° beschikken over een cultuurcentrum waarvan de Vlaamse Regering de infrastructuurvoorwaarden specificceert naargelang van de indeling in een categorie; 3° met het oog op monitoring, naast de door de gemeenteraad goedgekeurde jaarrekening, één keer per jaar algemene beleidsrelevante gegevens ter beschikking stellen over het cultuurcentrum in de vorm en volgens de procedure die de Vlaamse Regering bepaalt.</p>
--	--	---

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° Sport voor Allen: brede sportbeoefening die individueel of in ploegverband wordt beoefend met een competitief of recreatief karakter maar met uitzondering van topsport en competitie sport op hoog niveau;
- 2° sportbeleid: het systematische en samenhangende geheel van beleidsmaatregelen van een overheid met betrekking tot sport dat steunt op deskundigheid, strategische aanpak en participatie van alle actoren;
- 3° beweegbeleid: het systematische en samenhangende geheel van beleidsmaatregelen van een overheid met betrekking tot het aanzetten tot bewegen met als uiteindelijk doel sportbeoefening;
- 4° erkende Vlaamse sportfederatie: de sportfederatie die erkend is in het kader van het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en de subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding;
- 5° erkende Vlaamse organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding: de organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding die erkend is in het kader van het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en de subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding;
- 6° sporttakkenlijst: de nominatieve lijst van sporttakken die de Vlaamse Regering kan subsidiëren en die gevoegd is als bijlage V bij het besluit van de Vlaamse Regering van 5 december 2008 tot vaststelling van de erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding;
- 7° sportvereniging: een groepering van mensen die zich structureel en duurzaam heeft georganiseerd met als primaire doelstelling sport te beoefenen en sportactiviteiten te organiseren waarbij de fysieke inspanning centraal staat;
- 8° jeugdsportbegeleider: een sporttechnische begeleider voor jeugdsport die actief is in een sportvereniging die aangesloten is bij een erkende Vlaamse sportfederatie. Onder jeugdsport wordt verstaan sportbeoefening van kinderen en jongeren tot en met achttien jaar;
- 9° directe financiële ondersteuning van sportverenigingen: een financiële tegemoetkoming aan sportverenigingen door de gemeente of de Vlaamse Gemeenschapscommissie die bestemd is voor de algemene werking van de vereniging. De subsidies worden verdeeld op basis van een subsidiereglement waarin objectiveerbare kwaliteitscriteria worden gehanteerd;
- 10° anders georganiseerd beweeg- en sportaanbod: een beweeg- en sportaanbod dat voor iedereen toegankelijk is en dat door de lokale overheden georganiseerd of ondersteund wordt, al dan niet in samenwerking met sportverenigingen of andere actoren, met het oog op de verhoging of verbreding van de sportparticipatie;
- 11° kansengroep: een geheel van personen die vanwege een of meer gemeenschappelijke persoons- of situationele kenmerken feitelijk ongelijke kansen hebben inzake sportparticipatie en voor wie bijgevolg een specifiek sport- en beweegbeleid noodzakelijk is;
- 12° gemeente: gemeente uit het Nederlandse taalgebied;
- 13° Planlastendecreet: het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd;
- 14° Bloso: het agentschap ter Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openluchtrecreatie.

Art. 3. Binnen de perken van de begroting en onder de bij dit decreet bepaalde voorwaarden verleent de Vlaamse Regering subsidies voor het realiseren van een coherent, dynamisch en innovatief Sport voor Allen-beleid. Dit veronderstelt in ieder geval de aanwezigheid van het nodige deskundige personeel binnen de respectieve instellingen.

De subsidies die door de toepassing van dit decreet worden uitgekeerd, kunnen uitsluitend aangewend worden voor de ondersteuning of organisatie van Nederlandstalige sportinitiatieven. Onder Nederlandstalige sportinitiatieven wordt verstaan initiatieven van instellingen die hun zetel en werking hebben in het Nederlandse taalgebied of initiatieven van instellingen die hun zetel en werking hebben in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad en die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd als uitsluitend behorend tot de Vlaamse Gemeenschap. De instellingen moeten het Nederlands gebruiken bij hun werking en organisatie. De gegevens en documenten van die instellingen moeten in het Nederlands aanwezig zijn op de zetel.

Binnen de perken van de begroting, worden alle subsidiebedragen in dit decreet vanaf 2015 jaarlijks aangepast aan de stijging van de gezondheidsindex. Onder gezondheidsindex wordt verstaan de prijsindex, vermeld in artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen, bekrachtigd bij artikel 90 van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen.

Art. 4. De bepalingen van het Planlastendecreet zijn van toepassing op de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen voor de gemeenten en de provincies.

Hoofdstuk 2. De subsidiëring van de gemeenten en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het voeren van een Sport voor Allen-beleid

Afdeling 1. De subsidiëring van de gemeenten voor het voeren van een Sport voor Allen-beleid

Onderafdeling 1. De Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen voor de gemeenten

Art. 5. De Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen voor de gemeenten zijn:

- 1° het ondersteunen van de kwalitatieve uitbouw van de sportverenigingen via een doelgericht subsidiebeleid;
- 2° het stimuleren van sportverenigingen tot professionalisering met een bijzonder accent op kwaliteitsvolle jeugdsportbegeleiding en eventueel tot onderlinge samenwerking;
- 3° het voeren van een activeringsbeleid met het oog op een levenslange sportparticipatie via een anders georganiseerd laagdrempelig beweeg- en sportaanbod;
- 4° het voeren van een beweeg- en sportbeleid met aandacht voor transversale samenwerking zodat kansengroepen gelijke kansen krijgen om actief te participeren in sport.

Art. 6. De Vlaamse beleidsprioriteit, vermeld in artikel 5, 1°, heeft tot doel het stimuleren van sportverenigingen via directe financiële ondersteuning in de uitbouw van een kwaliteitsvolle permanente inhoudelijke sportwerking, door de kwalitatieve uitbouw van de structuur, de organisatie en de omkadering van de sportvereniging te verhogen. De sportverenigingen bieden sporten aan die vermeld staan op de sporttakkenlijst of die aangeboden worden door erkende Vlaamse sportfederaties of door erkende Vlaamse organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding.

De Vlaamse beleidsprioriteit, vermeld in artikel 5, 2°, heeft enerzijds tot doel de kwaliteit van de jeugdsportbegeleiders binnen de sportverenigingen te verhogen en biedt anderzijds de mogelijkheid de professionele omkadering te verhogen via coördinerende functies in de sportverenigingen. Deze beleidsprioriteit heeft ook tot doel de structurele samenwerking of fusies tussen sportverenigingen te ondersteunen met het oog op de uitbouw van een bredere en kwaliteitsvolle werking. De sportverenigingen zijn aangesloten bij een erkende Vlaamse sportfederatie.

De Vlaamse beleidsprioriteit, vermeld in artikel 5, 3°, heeft tot doel een lokaal beweeg- en sportbeleid te stimuleren dat erop gericht is de bevolking te activeren tot levenslang sporten door een anders georganiseerd laagdrempelig beweeg- en sportaanbod te organiseren of te ondersteunen. Bij dit beweeg- en sportaanbod moet de fysieke inspanning centraal staan.

De Vlaamse beleidsprioriteit, vermeld in artikel 5, 4°, heeft tot doel een lokaal beweeg- en sportbeleid te stimuleren dat personen die wegens hun sociaal zwakkere positie minder kans hebben om te participeren in sport, aanzet tot bewegen en sporten waarbij de fysieke inspanning centraal staat. Binnen het beweeg- en sportbeleid is er aandacht voor transversale samenwerking en wordt het wegwerken van drempels die resulteren in gelijke sportparticipatie van kansengroepen beoogd.

Art. 7. De Vlaamse Regering bepaalt de bestedingspercentages voor de Vlaamse beleidsprioriteiten, vermeld in artikel 5, en de nadere voorwaarden waaraan moet worden voldaan om voor subsidiëring in aanmerking te komen.

Art. 8. Binnen de perken van de begroting subsidieert de Vlaamse Regering de uitvoering van de Vlaamse beleidsprioriteiten, vermeld in artikel 5, met een bedrag van in totaal 2,4 euro per jaar per inwoner als voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en aan de voorwaarden bepaald door de Vlaamse Regering. De subsidie wordt berekend op basis van het aantal inwoners van het voorlaatste jaar voorafgaand aan het begrotingsjaar.

Art. 9. De subsidie die de Vlaamse Regering toekent op basis van de Vlaamse beleidsprioriteiten, vermeld in artikel 5, wordt door de gemeente met minstens 30 procent vermeerderd. De gemeente besteedt dat bedrag aan de Vlaamse beleidsprioriteiten, vermeld in artikel 5.

Onderafdeling 2. Procedure voor de behandeling van de aanvragen en de controle op de aanwending van de subsidies

Art. 10. De Vlaamse Regering bepaalt de procedure en de taken van het Bloso in het kader van de beoordeling en goedkeuring van de aanvragen, van de wijze waarop de gemeenten op de hoogte gebracht worden van het jaarlijks toegekende subsidiebedrag, van de controle op de aanwending van de subsidies en van de behandeling van bezwaar.

Afdeling 2. De subsidiëring van de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het voeren van een Sport voor Allen-beleid

Art. 11. De Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie zijn:

- 1° het ondersteunen van de kwalitatieve uitbouw van de sportverenigingen via een doelgericht subsidiebeleid;
- 2° het stimuleren van sportverenigingen tot professionalisering met een bijzonder accent op kwaliteitsvolle jeugdsportbegeleiding en eventueel tot onderlinge samenwerking;
- 3° het voeren van een activeringsbeleid met het oog op een levenslange sportparticipatie via een anders georganiseerd laagdrempelig beweeg- en sportaanbod;
- 4° het voeren van een beweeg- en sportbeleid met aandacht voor transversale samenwerking zodat kansengroepen gelijke kansen krijgen om actief te participeren in sport en met bijzondere aandacht voor het stimuleren van personen met een handicap tot sportbeoefening.

De doelstellingen van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen als vermeld in artikel 6, zijn van overeenkomstige toepassing op de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Art. 12. De Vlaamse Regering bepaalt de bestedingspercentages voor de Vlaamse beleidsprioriteiten, vermeld in artikel 11, en de nadere voorwaarden waaraan moet worden voldaan om voor subsidiëring in aanmerking te komen.

De Vlaamse Regering bepaalt de procedure en de taken van het Bloso in het kader van de aanvraag en behandeling van de subsidiëring, van de controle op de aanwending van de subsidies, van de planning en de rapportering en van de wijze waarop de subsidies worden uitbetaald.

De subsidiëring wordt verleend, geheel of gedeeltelijk geweigerd of ingetrokken onder de voorwaarden, binnen de termijnen en volgens de vorm en de procedure die door de Vlaamse Regering wordt bepaald.

Art. 13. Binnen de perken van de begroting subsidieert de Vlaamse Regering de uitvoering van de Vlaamse beleidsprioriteiten, vermeld in artikel 11, met een bedrag van in totaal 750.000 euro per jaar als voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en aan de voorwaarden bepaald door de Vlaamse Regering.

Art. 14. De subsidie die de Vlaamse Regering toekent op basis van de Vlaamse beleidsprioriteiten, vermeld in artikel 11, wordt door de Vlaamse Gemeenschapscommissie met minstens 30 procent vermeerderd. De Vlaamse Gemeenschapscommissie besteedt dat bedrag aan de Vlaamse beleidsprioriteiten, vermeld in artikel 11.

Afdeling 3. De sportraad

Art. 15. §1. Het gemeentebestuur en de Vlaamse Gemeenschapscommissie beschikken over een sportraad die, op eigen initiatief of op verzoek, autonoom advies geeft aan de overheid, over alle aangelegenheden die de sportraad belangrijk acht in het kader van het sportbeleid.

De schepen of het collegelid, bevoegd voor sport, kan als waarnemer de vergaderingen bijwonen.

Het lidmaatschap van de sportraad kan niet als voorwaarde voor subsidiëring worden gesteld.

§2. Het gemeentebestuur moet aantonen dat ze de sportraad heeft betrokken bij de opmaak van de strategische meerjarenplanning met betrekking tot het beleidsveld sport en dat het om advies heeft gevraagd over de strategische meerjarenplanning met betrekking tot het beleidsveld sport. De sportraad bespreekt ook jaarlijks de door de gemeente opgemaakte jaarrekening met betrekking tot het beleidsveld sport.

De Vlaamse Gemeenschapscommissie moet aantonen dat ze de sportraad heeft betrokken bij de planning met betrekking tot het sportbeleid en dat ze om advies heeft gevraagd over de planningsdocumenten met betrekking tot het Sport voor Allen-beleid in het kader van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen. De sportraad bespreekt ook jaarlijks de door de Vlaamse Gemeenschapscommissie opgemaakte rapporteringsdocumenten met betrekking tot het Sport voor Allen-beleid in het kader van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen.

§3. Het bestuur motiveert bij het nemen van beslissingen eventuele afwijkingen op de uitgebrachte adviezen aan de sportraad.

Hoofdstuk 3. Bevoegdheden van de provincies inzake sport en de subsidiëring van de Vlaamse beleidsprioriteit Sport voor Allen voor de provincies

Art. 16. De provincies zijn bevoegd voor de volgende aangelegenheden inzake sport:

- 1° het stimuleren van personen met een handicap tot sportbeoefening;
- 2° het, op vraag van de gemeenten, stimuleren en ondersteunen van de regionale werking in de sportsector;
- 3° het ondersteunen of organiseren van bovenlokale sportevenementen;
- 4° het bouwen of subsidiëren van bovenlokale sportinfrastructuur;
- 5° het coördineren van de relatie tussen natuur, sport en recreatie en ruimtelijke ordening;
- 6° het beheren van unieke bovenlokale instellingen in de sport. Onder een unieke bovenlokale instelling in de sport wordt verstaan een bovenlokale organisatie die een specifieke meerwaarde betekent voor de sport op provinciaal niveau en die niet op Vlaams of op lokaal niveau ingevuld wordt.

De provincies oefenen hun bevoegdheden uit overeenkomstig de bepalingen opgenomen in een bestuursakkoord zoals vermeld in artikel 2 van het Provinciedecreet van 9 december 2005.

Art. 17. De Vlaamse beleidsprioriteit Sport voor Allen voor de provincies is het stimuleren van personen met een handicap tot sportbeoefening via een laagdrempelig beweeg- en sportaanbod.

Deze Vlaamse beleidsprioriteit heeft tot doel een lokaal beweeg- en sportbeleid te stimuleren dat erop gericht is personen met een handicap te activeren tot sporten door een laagdrempelig beweeg- en sportaanbod te organiseren, te faciliteren of te ondersteunen. Bij dit beweeg- en sportaanbod moet de fysieke inspanning centraal staan.

Art. 18. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan moet worden voldaan om voor subsidiëring voor de Vlaamse beleidsprioriteit, vermeld in artikel 17, in aanmerking te komen.

Art. 19. Het provinciebestuur moet aantonen dat ze lokale belanghebbenden heeft betrokken bij de opmaak van de strategische meerjarenplanning met betrekking tot het beleidsveld sport en bij de bespreking van de jaarrekening met betrekking tot het beleidsveld sport. Ze betreft hierbij in het bijzonder personen met een handicap in functie van de Vlaamse beleidsprioriteit Sport voor Allen.

Art. 20. Binnen de perken van de begroting subsidieert de Vlaamse Regering de uitvoering van de Vlaamse beleidsprioriteit, vermeld in artikel 17, met een bedrag van in totaal 0,06 euro per jaar per inwoner als voldaan is aan de voorwaarden, vermeld in dit decreet, en aan de voorwaarden bepaald door de Vlaamse Regering. De subsidie wordt berekend op basis van het aantal inwoners van het voorlaatste jaar voorafgaand aan het begrotingsjaar.

Art. 21. De Vlaamse Regering bepaalt de procedure en de taken van het Bloso in het kader van de beoordeling en goedkeuring van de aanvragen, van de wijze waarop de provincies op de hoogte gebracht worden van het jaarlijks toegekende subsidiebedrag, van de controle op de aanwending van de subsidies en van de behandeling van bezwaar.

Hoofdstuk 4. Begeleiding, coördinatie en monitoring van de besturen in het kader van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen

Afdeling 1. Erkenning en subsidiëring van een organisatie voor de begeleiding van de gemeenten, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies in het kader van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen

Art. 22. §1. Om als organisatie voor de begeleiding van de gemeenten, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies in het kader van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen erkend te worden en te blijven, moet zij voldoen aan de volgende voorwaarden:

- 1° opgericht zijn volgens de wet waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel rechtspersoonlijkheid wordt verleend;
- 2° haar zetel hebben in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad;
- 3° in haar statuten de ondersteuning van lokale besturen in de uitvoering van het lokale sportbeleid als hoofddoelstelling hebben;
- 4° zich richten tot alle lokale besturen, opgenomen in dit decreet, voor de ondersteuning in de uitvoering van het lokale sportbeleid.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden, de vorm, de termijnen en de te volgen procedure voor de aanvraag tot erkenning en de behandeling ervan door het Bloso.

De erkenning van een organisatie voor de begeleiding van de besturen wordt verleend, geweigerd, geschorst of ingetrokken onder de voorwaarden, binnen de termijnen en volgens de vorm en de procedure die door de Vlaamse Regering wordt bepaald.

De erkenning wordt voor de duur van de lokale beleidscyclus van de gemeenten en provincies, vermeld in artikel 2, 3°, van het Planlastendecreet, toegestaan.

Art. 23. De Vlaamse Regering voorziet binnen de perken van de begroting in een subsidie van 150.000 euro per jaar voor de begeleiding van de gemeenten, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies in het kader van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen zoals bepaald in dit decreet.

Art. 24. Om in aanmerking te komen voor subsidies moet een erkende organisatie voor de begeleiding van de gemeenten, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies in het kader van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen de volgende opdrachten uitvoeren:

- 1° actieve kennisverzameling en kennisontwikkeling, rekening houdend met de behoeften van de besturen in het kader van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen;
- 2° informatie en kennis betreffende de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen actief ter beschikking stellen aan de besturen door middel van:
 - a) de organisatie van een helpdeskfunctie;
 - b) de organisatie van vormingen, studiedagen, intervisiemomenten en actieve begeleidingstrajecten;
 - c) de concrete vertaling van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen naar het werkveld via het uitwerken van goede praktijkvoorbeelden;
 - d) het opzetten van rechtstreekse communicatiekanalen met de verschillende lokale actoren in functie van snelle en accurate informatieverspreiding.

Bij de uitvoering van deze opdrachten wordt rekening gehouden met de voorwaarden zoals bepaald in dit decreet en met de voorwaarden bepaald door de Vlaamse Regering.

Om in aanmerking te komen voor subsidiëring maakt de erkende organisatie voor de begeleiding van de besturen een beleidsplan op voor de volgende lokale beleidscyclus en een jaarlijks actieplan met vermelding van de acties, de timing, de indicatoren en de daaraan gekoppelde begroting. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan dit beleidsplan en het jaarlijks actieplan moeten voldoen.

Art. 25. De subsidies voor een organisatie voor de begeleiding van de gemeenten, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies in het kader van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen worden jaarlijks toegekend en omvatten werkingssubsidies en personeels-subsidies. De Vlaamse Regering kan de nadere voorwaarden voor de toekenning van deze subsidies bepalen.

De subsidie moet worden aangewend voor de uitvoering van de taak, vermeld in artikel 23 en 24. Maximum 70% van de totale subsidies kan besteed worden aan personeelskosten.

Art. 26. De organisatie voor de begeleiding van de gemeenten, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies in het kader van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen maakt een werkingsverslag en een financieel verslag op over de uitvoering van het beleidsplan in het voorgaande jaar.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan het werkingsverslag en het financieel verslag moeten voldoen.

Art. 27. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden, de vorm, de termijnen en de te volgen procedure voor de subsidiëring van een erkende organisatie voor de begeleiding van de gemeenten, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies in het kader van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen en de behandeling ervan door het Bloso.

De subsidiëring van een organisatie voor de begeleiding van de besturen wordt verleend, geweigerd, geschorst of ingetrokken onder de voorwaarden, binnen de termijnen en volgens de vorm en de procedure die door de Vlaamse Regering worden bepaald.

Afdeling 2. Erkenning en subsidiëring van een organisatie voor de coördinatie en de begeleiding van een pool van professionele begeleiders in de sport voor de gemeenten, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies in het kader van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen

Art. 28. §1. Om als organisatie voor de coördinatie en de begeleiding van een pool van professionele begeleiders in de sport voor de gemeenten, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies in het kader van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen erkend te worden en te blijven, moet zij voldoen aan de volgende voorwaarden:

- 1° opgericht zijn volgens de wet waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel rechtspersoonlijkheid wordt verleend;
- 2° haar zetel hebben in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad;
- 3° in haar statuten de tewerkstelling in de sportsector als hoofddoelstelling hebben.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden, de vorm, de termijnen en de te volgen procedure voor de aanvraag tot erkenning en de behandeling ervan door het Bloso.

De erkenning van een organisatie voor de coördinatie en de begeleiding van een pool van professionele begeleiders in de sport voor de besturen wordt verleend, geweigerd, geschorst of ingetrokken onder de voorwaarden, binnen de termijnen en volgens de vorm en de procedure die door de Vlaamse Regering worden bepaald.

De erkenning wordt voor de duur van de lokale beleidscyclus van de gemeenten en provincies, vermeld in artikel 2, 3°, van het Planlastendecreet, toegestaan.

Art. 29. De Vlaamse Regering voorziet binnen de perken van de begroting in een subsidie van minimum 280.000 euro per jaar voor de coördinatie en de begeleiding van een pool van professionele begeleiders in de sport voor de gemeenten, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies in het kader van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen zoals bepaald in dit decreet.

Art. 30. Om in aanmerking te komen voor subsidies moet een erkende organisatie voor de coördinatie en de begeleiding van een pool van professionele begeleiders in de sport voor de gemeenten, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies in het kader van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen de volgende opdrachten uitvoeren:

- 1° actieve kennisverzameling en kennisontwikkeling met betrekking tot begeleiders in de sport, rekening houdend met de behoeften van de besturen in het kader van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen;
- 2° de organisatie structureren en beheren zodat de pool van professionele begeleiders in de sport optimaal kan ontwikkeld en beschikbaar gesteld worden;
- 3° het aanspreekpunt zijn voor de tewerkstelling van gekwalificeerde begeleiders in de sport;
- 4° promotionele initiatieven nemen om de kwalitatieve tewerkstelling in de sportsector te verhogen met bijzondere aandacht voor:
 - a) het verhogen van de kwaliteit van de jeugdsportbegeleiders binnen de sportverenigingen;
 - b) het verhogen van de professionele omkadering via coördinerende functies in de sportverenigingen;
- 5° beleidsvoorbereidend werk uitvoeren met betrekking tot bovenstaande opdrachten en participeren aan werkgroepen daaromtrent.

Bij de uitvoering van deze opdrachten wordt rekening gehouden met de voorwaarden zoals bepaald in dit decreet en met de voorwaarden bepaald door de Vlaamse Regering.

Om in aanmerking te komen voor subsidiëring maakt de erkende organisatie voor de coördinatie en de begeleiding van een pool van professionele begeleiders in de sport voor de besturen een beleidsplan op voor de volgende lokale beleidscyclus en een jaarlijks actieplan met vermelding van de acties, de timing, de indicatoren en de daaraan gekoppelde begroting. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan dit beleidsplan en het jaarlijks actieplan moeten voldoen.

Art. 31. De subsidies voor een organisatie voor de coördinatie en de begeleiding van een pool van professionele begeleiders in de sport voor de gemeenten, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies in het kader van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen worden jaarlijks toegekend en omvatten werkingssubsidies en personeels-subsidies. De Vlaamse Regering kan de nadere voorwaarden voor de toekenning van deze subsidies bepalen.

De subsidie moet worden aangewend voor de uitvoering van de taak, vermeld in artikel 29 en 30. Maximum 70% van de totale subsidies kan besteed worden aan personeelskosten. De subsidie mag niet aangewend worden voor de effectieve loonkost van de pool van begeleiders in de sport.

Art. 32. De organisatie voor de coördinatie en de begeleiding van een pool van professionele begeleiders in de sport voor de gemeenten, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies in het kader van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen maakt een werkingsverslag en een financieel verslag op over de uitvoering van het beleidsplan in het voorgaande jaar.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan het werkingsverslag en het financieel verslag moeten voldoen.

Art. 33. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden, de vorm, de termijnen en de te volgen procedure voor de subsidiëring van een erkende organisatie voor de coördinatie en de begeleiding van een pool van professionele begeleiders in de sport voor de gemeenten, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de provincies in het kader van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen en de behandeling ervan door het Bloso.

De subsidiëring van een organisatie voor de coördinatie en de begeleiding van een pool van professionele begeleiders in de sport voor de besturen wordt verleend, geweigerd, geschorst of ingetrokken onder de voorwaarden, binnen de termijnen en volgens de vorm en de procedure die door de Vlaamse Regering worden bepaald.

Afdeling 3. Monitoring van het lokale sportbeleid

Art. 34. De gemeenten, de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de provincies en de organisaties bedoeld in de artikelen 24 en 30 verbinden zich ertoe op verzoek van de Vlaamse Regering gegevens ter beschikking te stellen in het kader van de monitoring van het lokale sportbeleid.

Hoofdstuk 5. Slotbepalingen

Art. 35. Het decreet van 9 maart 2007 houdende de subsidiëring van gemeente- en provinciebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het voeren van een Sport voor Allen-beleid wordt opgeheven met ingang van 1 januari 2014, met uitzondering van:

- 1° artikel 5, §2 en §3, artikel 9, §1, eerste lid, artikel 10, 11, 15, 17, 18, 20, 21, 22, 24, 25 en 26, die tot en met 31 december 2015 van toepassing blijven op het sportbeleidsplan van de Vlaamse Gemeenschapscommissie of op het aanvullende sportbeleidsplan van de Vlaamse Gemeenschapscommissie;
- 2° artikel 28, 29 en 30, die tot en met 31 december 2014 van toepassing blijven op de Vlaamse Gemeenschapscommissie;
- 3° artikel 2, 3 en 4, die tot en met 31 december 2015 van toepassing blijven op de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Conform artikel 22, §1, van het decreet van 9 maart 2007 houdende de subsidiëring van gemeente- en provinciebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het voeren van een Sport voor Allen-beleid, blijft voor de Brusselse gemeenten het goedgekeurde aanvullende sportbeleidsplan van de Vlaamse Gemeenschapscommissie van toepassing tot en met 31 december 2015.

Art. 36. In afwijking van artikel 29, wordt het vastgelegde subsidiebedrag voor de coördinatie en de begeleiding van een pool van professionele begeleiders in de sport voor het jaar 2014 en 2015 bepaald op 200.000 euro per jaar.

Art. 37. In afwijking van artikel 32 van het decreet van 9 maart 2007 houdende de subsidiëring van gemeente- en provinciebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het voeren van een Sport voor Allen-beleid voorziet de Vlaamse Regering voor het jaar 2013 in een voorafname van 150.000 euro voor de voorbereiding van de begeleiding van de besturen in het kader van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen zoals bepaald in dit decreet.

In afwijking van artikel 33 van het decreet van 9 maart 2007 houdende de subsidiëring van gemeente- en provinciebesturen en de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor het voeren van een Sport voor Allen-beleid voorziet de Vlaamse Regering voor het jaar 2013 in een voorafname van 75.000 euro voor de voorbereiding van de coördinatie en de begeleiding van een pool van professionele begeleiders in de sport in het kader van de Vlaamse beleidsprioriteiten Sport voor Allen zoals bepaald in dit decreet.

Art. 38. Dit decreet treedt in werking op 1 januari 2014, met uitzondering van:

- 1° artikel 2, 4, 5, 6, 7, 17 en 18, die in werking treden op 30 oktober 2012;
- 2° artikel 15, 19 en 37, die in werking treden op 1 januari 2013;
- 3° artikel 11, 12, 13 en 14, die in werking treden op 1 januari 2016.

In afwijking van het eerste lid, treedt voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie:

- 1° artikel 15 in werking op 1 januari 2015;
- 2° artikel 3 en 34 in werking op 1 januari 2016.